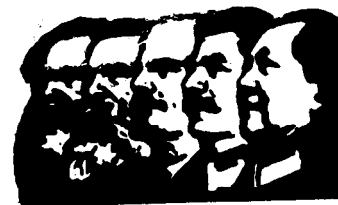

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

“Από τη στάχτη του θα
ζαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35 ΤΗΛ.-ΦΑΞ 5232553 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 28 ΜΑΗ 1999 ΑΡ. ΦΥΛ. 330 ΔΡΧ. 200

Ψηφοδέλτιο δημοκρατικής ενότητας ενάντια στο φαιοκόκκινο μέτωπο

ΨΗΦΙΣΤΕ ΟΑΚΚΕ

Μαύρο στα αναχώματα του σοσιαλφασισμού

Το ψηφοδέλτιο της ΟΑΚΚΕ που δημοσιεύουμε σ' αυτό το φύλλο, είναι σε γενικές γραμμές το ψηφοδέλτιο ενός πολιτικού μαχητικού αποσπάσματος της εργατικής τάξης. Πρόκειται κυρίως για τα δοκιμασμένα μέλη και στελέχη της ΟΑΚΚΕ, που για χρόνια ολόκληρα πάλεψαν και μπόρεσαν όχι μόνο να υπερασπίσουν το μαρξισμό αλλά κυρίως κατάφεραν να σταθούν όρθια απέναντι στη λαίλαπα του σοσιαλφασισμού και να εκπροσωπήσουν επάξια ολόκληρο τον πολιτικό δημοκρατισμό σ' αυτή τη χώρα.

Αυτή η ιδεολογική σταθερότητα και το πολιτικό σθένος, αυτή η παρατεταμένη και η μοναχική πορεία ενάντια στο ρεύμα, στο συντριπτικό ρεύμα, έχουν ήδη αρχίσει να αποδίδουν καρπούς. Ένα τμήμα της δημοκρατικής διάνοησης της πιο φωτισμένης και τίμιας, η οποία στεκόταν για χρόνια επιφυλακτικά απέναντι στην ΟΑΚΚΕ, παρατάσσεται στο πλευρό της και την εμπιστεύεται σε μια στιγμή που η ίδια η ζωή φέρνει αποκάλυπτα μπροστά στους πάντες, ιδιαίτερα στην Ελλάδα, το ρόσικο μπερλιαλισμό και το φαιοκόκκινο μέτωπό της.

Αυτή την εξέλιξη αντανακλάει, η συμμετοχή στο ψηφοδέλτιο του διεθνιστή δημοκράτη Δ. Λιθοξόου στη δεύτερη θέση μετά τον επικεφαλής του ψηφοδελτίου σύντροφο Η. Ζαφειρόπουλο.

Σε αυτό το φύλλο της Νέας Ανατολής υπάρχει μια σημαντική πολιτική δήλωση του Δ. Λιθοξόου που φανερώνει ανοιχτά μπροστά σε όλο το αριστερό και δημοκρατικό κίνημα τους λόγους που οδήγησαν τον ίδιο στη συστράτευση με την ΟΑΚΚΕ σε αυτή την εκλογική μάχη, αλλά και γενικότερα.

Τεράστιας επίσης πολιτικής ση-

μασίας γεγονός στην κατεύθυνση της επανασυσπείρωσης των μαρξιστών-λενινιστών, είναι η δήλωση που κάνει στη Νέα Ανατολή το παλιό ηγετικό στέλεχος του επαναστατικού κινήματος Γ. Μοσχονάς. Ο σύντροφος Μοσχονάς έχει σημαντική πολιτική προσφορά στην πάλη ενάντια στο σοσιαλμπερλιαλισμό και κυρίως ενάντια στο φιλορώσικο ομορτοουνισμό μέσα στο μ-λ κίνημα.

Όσοι έχουν πολιτική πείρα καταλαβαίνουν ότι αυτές οι κινήσεις, αν και μεμονωμένες, δεν είναι καθόλου συμπτωματικές. Στο βάθος δείχνουν ένα πράγμα. Ότι η επαναστατική διάνοηση δεν θα μείνει αδιάφορη στην επέλαση των φαιοκόκκινων, όπως δεν θα μείνει η εργατική τάξη.

Αυτή η μεγάλη τάξη δεν έχει πει ακόμη την τελευταία της κουβέντα στη χώρα μας. Το κόμμα της δεν βρίσκεται πια πολύ μακριά. Όπως δεν βρίσκεται και το πιο πλατύ δημοκρατικό μέτωπο ενάντια στο σοσιαλφασισμό. Ήδη άθελά τους οι φαιοκόκκινοι θα δώσουν σ' αυτήν την υπόθεση μια απίστευτη ώθηση.

Οι φίλοι της ΟΑΚΚΕ, τα μέλη, οι επιρροές της, όλοι όσοι θέλουν να δυναμώσουν το δημοκρατικό μέτωπο και η ΟΑΚΚΕ πρέπει να παλέψουν, όσο μπορούν για να ψηφιστεί περισσότερο η ΟΑΚΚΕ.

Δεν φοβόμαστε τους λίγους ψηφους. Σήμερα πάνω από όλα μετράει να υπάρχει ένα στρατόπεδο, ακόμα και το πιο μικρό, αποφασισμένο να υποστηρίξει τη δημοκρατική γραμμή απέναντι σε συντριπτικά υπέρτερες δυνάμεις.

Όμως χρειαζόμαστε μέσα σ' αυτά τα πλαίσια τους πιο πολλούς δυνατούς ψηφους, την πιο ισχυρή δυνατή πολιτική εκδήλωση αυτού του μικρού στρατοπέδου. Αυτό θα δώσει θάρρος και ώθηση σε πολύ κόσμο, σε πολύ ευρύτερες δυνάμεις.

Η μεγαλύτερη ψήφιση της ΟΑΚΚΕ χρειάζεται καλύτερη οργανωτική δουλειά και κυρίως πολιτική δουλειά. Ιδιαίτερα θα πρέπει να ξεσκεπάσουμε και να συντρίψουμε τα αναχώματα και τα προχωρημένα φυλάκια του εχθρού που δεσμεύουν τους προοδευτικούς ψηφοφόρους.

Κυρίως θα πρέπει να πείσουμε

τους δημοκράτες να μην ψηφίσουν δύο κόμματα-παγίδες: το ΠΑΣΟΚ και τον ΣΥΝ. Αυτά τα κόμματα έχουν ευρωπαϊκή μορφή, αλλά και τα δύο ηγεμονεύονται από τους σοσιαλφασίστες. Ιδιαίτερα το δεύτερο είναι υπό τον απόλυτο έλεγχο της ομάδας των κνιτών, πραχτόρων του Κρεμλίνου που το κατασκεύασαν. Όμως, επειδή ο ΣΥΝ έχει χρεοκοπήσει σε μεγάλο βαθμό σαν ευρωπαϊκό κόμμα, ο αληθινός κίνδυνος είναι να ψηφιστεί από τους δημοκράτες το ΠΑΣΟΚ, το δήθεν ευρωπαϊκό σημαντικό ΠΑΣΟΚ.

Αυτό το ΠΑΣΟΚ είναι το χειρότερο έκτρομα. Έχει υποταχθεί στο Λαλιώτη και τον Γ. Παπανδρέου και δουλεύει σαν ο τέλειος εισοδιστής της Ρωσίας μέσα στη Δύση. Σημιακό ΠΑΣΟΚ σημαίνει πιο ένα σύνθημα: “Πρώτα η Ελλάδα”, που είναι το ίδιο με το “πάνω από όλα η Ελλάδα” που αποσύρθηκε, μόνο και μόνο επειδή ήταν ανοιχτή επανάληψη του κεντρικού εθνικοσοσιαλιστικού συνθήματος: “πάνω από όλα η Γερμανία”.

ΟΥΤΕ ΕΝΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΣ ΨΗΦΟΣ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ

ΠΑΕΙ ΣΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΠΑΣΟΚ, όπως δεν πρέπει να πάει και σε κανένα από τα άλλα πέντε κόμματα.

Πρέπει τέλος εδώ να ξεκαθαρίσουμε τη θέση μας και για το κόμμα του Μάνου. Αυτό το κόμμα δεν είναι εχθρικό ανάχωμα. Είναι το μόνο προοδευτικό κόμμα της αστικής τάξης, όμως είναι εντελώς αδύναμο να αντισταθεί στους φαιοκόκκινους ουσιαστικά, και αντιστέκεται μόνο στην οικονομία και μόνο στις συντηχνίες του δημόσιου. Στο μεγάλο πεδίο που είναι η ονομαζόμενη “εθνική πολιτική”, αυτή η μικρή τάση της αστικής τάξης δεν τολμά να μιλήσει.

Με αυτήν την έννοια, αυτό το κόμμα δυναμώνει τις αυταπάτες και εμποδίζει αντικειμενικά το δυναμισμό του αληθινού αντιφασιστικού δημοκρατικού πόλου, δηλαδή αυτού του πόλου, που ουσιαστικά εκπροσωπεί μόνο η ΟΑΚΚΕ.

Καλούμε τους δημοκράτες που θέλουν να δώσουν τη μεγαλύτερη δυνατή βαρύτητα στην ψήφο τους να ψηφίσουν ΟΑΚΚΕ.

Να την ψηφίσουν, να την ενισχύσουν οικονομικά, και να τη στηρίξουν από κάθε άποψη.

Η ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΣΤΙΓΜΗ ΣΤΟ ΚΟΣΣΟΒΟ

Το διεθνές διπλωματικό παιχνίδι στο Κόσσοβο παίζεται αυτή τη στιγμή καθαρά στο παρασκήνιο και όλα δείχνουν ότι κάπου έχει κολλήσει.

Η εκτίμησή μας είναι ότι έχει κολλήσει κύρια στις αντιστάσεις των δυτικών να δεχθούν τους ρώσικους όρους και δευτερευόντως

στις αντιστάσεις του Μιλόσεβιτς απέναντι στο Ρώσο προστάτη.

Οι αντιστάσεις της Δύσης στη Ρωσία διαρρέουν πάντα στον τύπο και είναι γνωστές. Οι αντιστάσεις της Σερβίας στη Ρωσία είναι κάτι που διαρρέει μόνο μέσα από τη Ρωσία και ποτέ από τη σέρβικη ηγεσία που τρέμει στην ιδέα

να εμφανιστεί μόνη της στον κόσμο και μάλιστα σε σύγκρουση με τον προστάτη της. Ωστόσο μπορούμε να εκτιμήσουμε την ένταση αυτής της δεύτερης αντίθεσης μέσα από άλλες εκδηλώσεις της.

Σε ότι αφορά την αντίθεση Δύσης - Ρωσίας το κεντρικό της σημείο παραμένει το εξής:

Ποιος θα έχει το πάνω χέρι στο διεθνή στρατό που θα παραταχθεί στο Κόσσοβο. Θα το έχει η Δύση ή θα το έχει η Ρωσία; Αυτό είναι ανεξάρτητο από το γεγονός ότι ουσιαστικά την πολιτική ευθύνη θα την έχει έτσι κι αλλιώς ο ΟΗΕ.

συνέχεια στη σελ. 8

Η ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΤΟΥ Δ. ΛΙΘΟΞΟΥ

Ας προσπαθήσουμε με την ΟΑΚΚΕ

Οι ευρωεκλογές της 13ης Ιουνίου πραγματοποιούνται σε μία περίοδο όπου ο αντιευρωπαϊσμός (είτε με τη μορφή του συγκαλυμμένου ευρωσκεπτικισμού, είτε με εκείνη του κραυγαλέου “αντιιμπεριαλισμού”), βρίσκεται στο υψηλότερο σημείο, από την εποχή της συνδέσεως της χώρας με την Ευρωπαϊκή Κοινότητα.

Στο υψηλότερο σημείο είναι ακόμη ο άκρατος αντιαμερικανισμός και αντινατοϊσμός, ο πάσης φύσεως ρατσισμός, ο εθνοφλυετισμός της Ελληνικής Εκκλησίας και ο εθνικισμός (με αιχμή του δόρατος τον αντιτουρκισμό).

Στο υψηλότερο σημείο της πολιτικής του απήχησης στο λαό βρίσκεται επίσης το μέτωπο του ελληνικού νέο-εθνικοσοσιαλισμού, το μέτωπο δηλαδή ΚΚΕ, Συνασπισμού, ΔΗΚΚΙ, κόκκινων εξωκοινοβουλευτικών, Οικολόγων, 17 Νοέμβρη, αναρχοβομβιστών, Χρυσής Αυγής, καλλιτεχνών Ιης Μάρτη και λοιπών συνδοιοπορούντων.

Στο υψηλότερο - έως τώρα - σημείο έχει φτάσει και η εξουσία των Μ.Μ.Ε. (και κυρίως των τηλεοπτικών καναλιών) που τρέφουν - τρέφονται και αναπαράγουν την κυρίαρχη πολιτική ιδεολογία και πρακτική.

Στο υψηλότερο σημείο του και το έλλειμμα δημοκρατίας στην Ελλάδα. Δημόσια κτίρια καταλαμβάνονται, εθνικοί δρόμοι κλείνουν, πολίτες προπηλακίζονται, άνθρωποι του πνεύματος υβρίζονται, αστυνομικές δυνάμεις άνευ της παραμικρής προκλήσεως λιθοβολούνται. Και όλα αυτά στο όνομα του Κινήματος. Μόνο που το κίνημα αυτό θυμίζει αφάνταστα το ναζιστικό κίνημα πριν την άνοδο του Χίτλερ στην εξουσία.

Η δημοκρατία στην Ελλά-

δα αιμορραγεί.

Υπάρχει πλουραλισμός στην Ελλάδα. Είναι ο διάλογος μεταξύ εθνικιστών και νέο-εθνικοσοσιαλιστών. Η βασική διαφορά τους συνίσταται στη θέση τους πάνω στο ζήτημα του οικονομικού ρόλου του κράτους, στα ζητήματα δηλαδή των συντεχνιών του δημοσίου, στα υπέρ και τα κατά του κρατικού καπιταλισμού.

Δημόσιος αντίλογος για το διεθνή προσανατολισμό της Ελλάδας, τη στάση της στα βαλκανικά πράγματα, τη δημοκρατία στο εσωτερικό της χώρας, δεν μπορεί να υπάρξει πέρα από τα επιτρεπτά - υπό των ανωτέρω - όρια.

Υπέρβαση των ορίων σημαίνει για παράδειγμα, η σε - τηλεοπτικά παράθυρα - διατύπωση της άποψης ότι ο Οτσαλάν θα έπρεπε να είχε παραδοθεί επίσημα από τις ελληνικές αρχές στην Τουρκία, ως τρομοκράτης, ή ότι η Δύση έπρεπε να επέμβει στο Κόσοβο με χερσαίες δυνάμεις για να εμποδίσει την εθνοκάθαρση, να αποκαταστήσει την εθνική κυριαρχία των Βοσνίων και να οδηγήσει τη σερβική ηγεσία σε διεθνές δικαστήριο εγκληματιών πολέμου, ή πως η ελληνική κυβέρνηση πρέπει επιτέλους να αναγνωρίσει τη μακεδονική και την τουρκική εθνική μειονότητα και να τους παραχωρήσει όλα τα δικαιώματα (για τα οποία τελευταία συνεχώς ομιλεί στο εξωτερικό).

Το γεγονός ότι ο αναγνώστης το πιθανότερο μειδιά στο ανέφικτο αυτών των σκέψεων, αποδεικνύει πως ο Μεσαίωνας στην Ελλάδα δεν βρίσκεται απλώς μπροστά μας αλλά βιώνουμε ήδη την πρώτη φάση του.

Οι δυνάμεις του αστικού εκσυγχρονισμού και της πο-

λιτικής δημοκρατίας, βρίσκονται σήμερα τρομαγμένες και πολιτικά σχεδόν άλαλες. Μπροστά σε αυτή την κατάσταση αντί να αρθρώσουν ένα συνεκτικό ευρωπαϊκό πολιτικό λόγο, ψελλίζουν μισόλογα για την “ανάγκη αξιοκρατίας” και εξασκούνται στο μάρκετινγκ με πράσινα άλογα και κόκκινους ταύρους.

Η Ελλάδα λίγο πριν την ένταξη της στην ΟΝΕ μοιάζει με προγραμματισμένη ωρολογιακή βόμβα έτοιμη να τοποθετηθεί στα σπλάχνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το δικαίωμα του βέτο που έχει η Ελλάδα (και ήδη χρησιμοποιείται για να εμποδιστεί η Τουρκία να ενταχθεί στην Ευρώπη) της δίνει το δικαίωμα να παίζει στην Ε.Ε. το ρόλο που παίζει η Ρωσία και η Κίνα στο συμβούλιο ασφαλείας του Ο.Η.Ε., να παραλύει δηλαδή τα πάντα και να εμποδίζει τη λήψη κάθε σημαντικής απόφασης.

Δυστυχώς η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν έχει φροντίσει να θωρακίσει τους θεσμούς της όπως φροντίζει κάθε δημοκρατικό κράτος στο σύνταγμα του, ορίζοντας τους πολιτειακούς κανόνες λειτουργίας του και θέτοντας εκτός πολιτικού παιχνιδιού τους δεδηλωμένους εχθρούς και υπονομευτές του.

Το ευρωκοινοβούλιο ετοιμάζεται να υποδεχθεί τους νέους έλληνες βουλευτές του. Ωστόσο οι περισσότεροι από αυτούς εργάζονται συστηματικά για να μην αναχθεί ποτέ αυτό σε ομοσπονδιακό κοινοβούλιο των Ηνωμένων Πολιτειών της Ευρώπης. Η Ανατολή όλο και περισσότερο γοητεύει

Το ευρωψηφοδέλτιο της ΟΑΚΚΕ

Ζαφειρόπουλος Ηλίας του Γεωργίου, Γραμματέας της ΚΕ της ΟΑΚΚΕ

Λιθοξόου Δημήτρης του Ιωσήφ, Ιστορικός Λιακόπουλος Κώστας του Θανάση, Μεταλλεργάτης.

Γουρνάς Διονύσης του Πιέρρου, Μεταλλεργάτης. Αδαμακοπούλου Σωτηρία του Αγγελή, Ιδ. υπάλληλος.

Αυφαντής Νίκος του Βασίλη, Μεταλλεργάτης Βάσκος Σωτήρης του Θανάση, Εργάτης.

Βόγλης Διονύσης του Νίκου, Μεταλλεργάτης. Βούγιας Ελπιδοφόρος του Κώστα, Μεταλλεργάτης

Δαλιέτου Θεωδώρα του Μιχάλη, Μοντελίστ Θεοδοσιάδης Στέφανος του Κώστα, Μεταλλεργάτης.

Ιωαννίδης Γιάννης του Αλβέρτη, Μεταλλεργάτης

Καλεμτζή Ρέχα του χουσεϊν, Μεταλλεργάτης Κούτελος Κώστας του Γιώργη, Εργάτης

Κούτελου Ρένα του Γιώργη, Ασ. Δικηγόρος Κωνσταντινοπούλου Ελένη του Σωτήρη, Ιδ. υπάλληλος

Μήλτσου Βάσω του Στέφανου, Ιδ. υπάλληλος Μπουρίτης Γιάννης του Κώστα, Εκπαιδευτικός Νικολόπουλος Γιάννης του Γιώργη, Εκπαιδευτικός

Παγωμένος Θόδωρος του Μιχάλη, Εργάτης Παπουτσής Βαγγέλης του Κώστα, Φοιτητής Πολυδεύκης Γιάννης του Μιχάλη, Μεταλλεργάτης

Σκυλογιάννης Θανάσης του Γιάννη, Μεταλλεργάτης

Χρήστου Βαγγέλης του Σπύρου, Συνταξιούχος Χρήστου Τάκης του Βαγγέλη, Μεταλλεργάτης

τους ρωμιούς πολιτευτές.

Η υπεράσπιση του ευρωπαϊκού δρόμου, του δυτικού πολιτισμού, του ουμανιστικού πνεύματος και των καλύτερων παραδόσεων του λαϊκού κινήματος, φαίνεται ότι αποτελεί βάρος το οποίο στη χώρα μας πέφτει στις πλάτες ελαχίστων ακτιβιστών.

Ας προσπαθήσουμε με την ΟΑΚΚΕ να σηκώσουμε αυτό το βάρος.

Δημήτρης Λιθοξόου

Παρακαλούμε τους αναγνώστες μας να στέλνουν τα γράμματά τους στη Τ.Θυρίδα 8371, Τ.Κ 10010

Για τις οικονομικές σας ενισχύσεις χρησιμοποιείστε τον νέο λογαριασμό μας στην Εθνική Τράπεζα: 160/764962-29 ή την Τ.Θ 8371 Τ.Κ 10010 στο όνομα Κ. Λιακόπουλος

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

15ήμερη εφημερίδα της ΟΑΚΚΕ

Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο

Κώστας Λιακόπουλος Χαλκοκονδύλη 35

5ος όροφος

Τ.Θ. 8371

Τ.Κ. 100 10 Αθήνα

Τηλ.-Φαξ. 5232553

Ετήσια συνδρομή: 5.000

Εξαμηνιαία: 2.500

ΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ Γ. ΜΟΣΧΟΝΑ

1. Με τη μέχρι τώρα πορεία και στάση της η ΟΑΚΚΕ μου παρέχει πλήρη πολιτική και ιδεολογική κάλυψη.
2. Αυτή συμπυκνώνεται στη θέση της για τον πραγματικό ρόλο του ρώσικου σοσιαλϊμπεριαλισμού.
3. Λογική συνέπεια των πιο πάνω είναι η αναγκαιότητα για τη δημιουργία ενός ενιαίου δημοκρατικού μετώπου.
4. Η εκλογική πλατφόρμα της ΟΑΚΚΕ είναι μια έκφρα-

ση αυτού του μετώπου στις σημερινές συνθήκες. Για τους πιο πάνω λόγους θέτω εν λευκώ τις ελάχιστες δυνάμεις μου σε αυτή τη μάχη, στο πλευρό της Οργάνωσης και του κινήματος.
Αθήνα 28 Μάη 1999

Γιώργης Μοσχονάς
Πρώην μέλος του Π.Γ της Κ.Ε του ΜΛ-ΚΚΕ

Με προβοκατόρικη επίθεση στο λιμάνι του Πειραιά Το γευτοΚΚΕ ανησυχεί με την ΟΑΚΚΕ και αντιδράει με λύσσα μετά τη συζήτηση στον "Ακάδημο"

Η μεγάλη απήχηση της συγκέντρωσης στο Θέατρο ΑΚΑΔΗΜΟΣ, όπως ήταν φυσικό θορύβησε σημαντικά τους σοσιαλφασίστες του Περισού.

Έπρεπε λοιπόν να βρουν τον τρόπο της απάντησης απέναντι σε ένα δημοκρατικό κίνημα αντίστασης, που αισθάνονται να απειλούνται σοβαρά από την ανάπτυξη του.

Η μέθοδος που βρήκαν ήταν να συγκεντρώσουν τα πυρά τους στην ΟΑΚΚΕ και μάλιστα να ξεκινήσουν από έναν σοβαρό εργατικό χώρο, την Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη, όπου η Οργάνωση αναπτύσσει συνδικαλιστική δράση.

Έτσι έβαλαν τα "6 σωματεία" της Ζώνης, τα πιο πολλά απ' αυτά δεν είναι τίποτα άλλο από σφραγίδες στα χέρια του ψευτοΚΚΕ, να βγάλουν μια ανακοίνωση, στην οποία έβριζαν και συ-

κοφαντούσαν την ΟΑΚΚΕ και την παράταξη του ΕΡΓΑΣ με τον πιο χυδαίο τρόπο. Γράφουν: "Εκτός απ.ό. τους προκλητικούς Νατοϊκούς εκπροσώπους και τους ηγέτες τους, που βγαίνουν καθημερινά στις τηλεοράσεις και προσπαθούν να μας πείσουν ότι ρίχνουν λουλούδια, και όχι βόμβες, ότι προστατεύουν τα ανθρώπινα δικαιώματα ΔΟΛΟΦΟΝΩΝΤΑΣ καθημερινά γυναικόπαιδα, βλέπουμε τακτικά ορισμένους πληρωμένους ασφαλίτες, χαφιέδες των ξένων μυστικών Υπηρεσιών "τύπου" ΜΙΧΑ και ΚΟΛΛΙΑ να βγαίνουν στις τηλεοράσεις να βρίζουν τον Ελληνικό λαό, που αγωνίζεται για την ΕΙΡΗΝΗ, να βρίζουν τους Γιουγκοσλάβους που αντιστέκονται στη νέα τάξη των αφεντικών τους.

Συνάδελφοι,

Τέτοιους χαφιέδες έχουμε και

στη Ν/ΖΩΝΗ, τη γνωστή παρακρατική οργάνωση της ΟΑΚΚΕ, που κάθε φορά μόλις λάβει εντολή βγαίνει να φίδι να αφήσει το δηλητήριό του. Όχι μόνο στη Ν/ΖΩΝΗ, σε όλη την Ελλάδα τους παραχωρούν και το βήμα ορισμένα ΜΜΕ για να συκοφαντούν, να βρίζουν, να προκαλούν τους εργαζόμενους, τον Ελληνικό λαό.

Είναι προβοκάτσια για τη Ν/ΖΩΝΗ και τους χιλιάδες αγωνιστές εργατές της, που παλεύουν ενάντια σε κάθε μορφή αδικίας και κοινωνικής καταπίεσης να ανέχονται σε ρόλο συνήγορου, στο όνομα της διαφορετικότητας των απόψεων τους 5-6 πολεμοκάπηλους ρουφιάνους, χαφιέδες, τύπου ΟΑΚΚΕ και ΕΡΓΑΣ.

Έφτασαν στο σημείο να μαζευτούν όλα τα αποβράσματα μαζί και να διοργανώ-

σουν σε κεντρικό ξενοδοχείο "φιέστα", μαζεύοντας τον Κόλλια, τον Μίχα, τον Σωμερίτη, Υπαλλήλους της Αμερικανικής και Αγγλικής Πρεσβείας για να δουν πως μπορούν να αντιμετωπίσουν και να ανατρέψουν τα αντιιμπεριαλιστικά, φιλειρηνικά αισθήματα του λαού μας".

Όστε λοιπόν "... η γνωστή παρακρατική ΟΑΚΚΕ, βγαίνει σαν το φίδι να αφήσει το δηλητήριό του", όπως γράφουν. Ομολογούν δηλαδή πως η δράση της Οργάνωσης ...πονάει το σοσιαλφασισμό σαν το δηλητήριο του φιδιού!

Όσο για το παρακρατική, δεν μπορούν ίσως οι φασίστες του Περισού, σαν κυρίαρχη κρατική δύναμη που είναι, να καταλάβουν τη δύναμη του συνειδητού προλεταριάτου, τη δύναμη της πάλης της δημοκρατίας και ψάχνουν, παίρνοντας παράδειγμα α-

πό τον εαυτό τους ...σε σκοτεινές δυνάμεις!

Είναι πραγματικό δύσκολο για κάθε δημοκράτη άνθρωπο να κρύψει την αγανάκτηση του, όταν ακούει αυτούς της ξεστολισμένους Γκαγκεμπίτες χαφιέδες, που τώρα μάλιστα πήραν και την αγιαστούρα της "ορθοδοξίας", να αποκαλούν... παρακρατική την ΟΑΚΚΕ.

Και αυτή η αγανάκτηση εκφράστηκε στο Λιμάνι, όταν η τεράστια πλειοψηφία των εργατών, όχι μόνο γύρισε τις πλάτες στους σοσιαλφασίστες, αλλά θύμωσε πολύ μαζί τους.

Δημοσιεύουμε παρακάτω την προκήρυξη που κυκλοφορεί ο ΕΡΓΑΣ δίνοντας την απάντησή του στους προβοκατόρες του Περισού.

Απάντηση στη βρώμικη επίθεση των διχτατορίσκων της ΕΣΑΚ

Συνάδελφοι εργαζόμενοι στην Ζώνη,

Ποτέ κανένας αντιδραστικός, όσο και να φάνταζε "μεγάλος" και "πανίσχυρος" δεν μπόρεσε να κρύψει την αλήθεια, δεν μπόρεσε να εμποδίσει το δίκιο να επικρατήσει.

Για 20 ολόκληρα χρόνια μέσα στη Ζώνη, έχουν πέσει πάνω στον ΕΡΓΑΣ χιλιάδες τόνοι λάσπης, αμέτρητες συκοφαντίες, άπειρες απειλές, κάθε είδους εκβιασμοί και ένα σωρό βίαιες επιθέσεις.

Στόχος της ΕΣΑΚ ήταν και είναι μέσα από αυτή την βρώμικη ταχτική, να εξαφανίσουν κάθε άλλη φωνή και να επιβάλλουν την μονοκρατορία τους μέσα στη Ζώνη.

Αυτό όμως δεν το θέλουν οι εργάτες!

Γιατί μια μονοκρατορία της ΕΣΑΚ στο Λιμάνι, θα σήμαινε ένα καθεστώς διχτατορίας, ένα καθεστώς βαρβαρότητας και ανεργίας για τους πολλούς.

Γι' αυτό και οι συνάδελφοι έδωσαν και δίνουν με χίλιους τρόπους στον ΕΡΓΑΣ την δύναμη να σταθεί όλα αυτά τα χρόνια πρωτοπόρος μαχητής της εργατικής δημοκρατίας, να υπερασπίζεται με σθένος τα δικαιώματα όλων των μεταλλεργατών.

Αυτή την πορεία του ΕΡΓΑΣ δεν μπορεί κανείς να την σταματήσει, γιατί αυτή είναι η θέληση του κλάδου, γιατί ο ΕΡΓΑΣ είναι σάρκα από την σάρκα της Ζώνης, γιατί ο ΕΡΓΑΣ είναι η δύναμη του δίκιου και της αλήθειας.

Αυτό, και παρά τα πρόσφατα αποτελέσματα των εκλογών για την Επιτροπή των ηλεκτροσυγκολλητών, φαίνεται πως δεν το έχουν καταλάβει οι διχτατορίσκοι της ΕΣΑΚ και του κόμματός τους στον Περισού.

Όσοι από εσάς διαβάσατε την πρόσφατη προκήρυξη που μοίρασαν τα "6 σωματεία", όπως και μια ανακοίνωση κάποιου...ανώνυμου θρασύδειλου "μεταλλεργάτη" που την κυκλοφορεί στα κρυφά, θα είδατε τους βρώμικους χαρακτηρισμούς ενάντια στο κόμμα μας την ΟΑΚΚΕ, μέσα από τους οποίους δεν κάνουν τίποτα άλλο από το να ομολογούν τον πανικό τους και την ταραχή τους επειδή η ΟΑΚΚΕ τους ξεσκεπάζει διαρκώς σε όλα τα μεγάλα πολιτικά ζητήματα.

Αυτό έκανε με το ΡΚΚ, αυτό τώρα με τη Σερβία. Το κόμμα του Περισού είναι μάλιστα ιδιαίτερα θορυβημένο μετά από τη συγκέντρωση στο θέατρο ΑΚΑΔΗΜΟΣ.

Συγκεκριμένα εκεί στις 5 του Μάη έγινε μεγάλη ανοιχτή συγκέντρωση στην οποία οι δημοσιογράφοι Ρ. Σωμερίτης, Τ. Μίχας, Θ. Παπανδρόπουλος και ο σύντροφός μας γραμματέας της ΟΑΚΚΕ Η. Ζαφειρόπουλος, αποκάλυψαν την πραγματικότητα για τον πόλεμο στο Κόσοβο, σπάζοντας την τρομαχτική μονομέρεια στην πληροφόρηση των Μ.Μ.Ε.

Όσο για τους χαρακτηρισμούς δεν αξίζει να απαντήσουμε σε αυτούς γιατί ξεπερνούν και αυτά ακόμη τα όρια της γελοιότητας. Όσο για τις απειλές τους, ένα θα τους πούμε :

-Εδώ είμαστε και ας τολμήσουν!

Όμως είμαστε υποχρεωμένοι να απαντήσουμε σε μερικά ζητήματα.

Κατ' αρχήν θα λέγαμε στα "σωματεία" που χρησιμοποιεί σαν προκάλυμμα η ΕΣΑΚ για να εξαπολύσει την βρώμικη επίθεσή της, θα κάναμε καλά να ασχοληθούν με τα προβλήματα των εργατών της Ζώνης και όχι να συκοφαντούν με τον πιο ασύστολο τρόπο εργατικά κομμουνιστικά κόμματα και οργανώσεις. Για παράδειγμα θα έκανε καλά ο πρόεδρος του σωματείου της ΝΑΥΣΙ να κοιτάγε πως θα πάρουν τα εκατομμύρια που η εργοδοσία χρωστάει στους εργάτες, αντί να τις κάνει πλάτες, ή ακόμα το ανύπαρχο σωματείο του ΚΑΡΡΑ να οργάνωνε τις διεκδικήσεις των εργατών. Όσο για το σωματείο των ναυπηγοεπιχειρηματιών θέλουμε να θυμίσουμε στον πρόεδρό του, πως όταν είχε αποχωρήσει από την ΕΣΑΚ είχε δεχτεί επιθέσεις του ίδιου χαρακτήρα που δεχόμαστε και εμείς. Η διαφορά είναι πως εμείς τότε είχαμε σταθεί πλάι του και τον υπερασπίσαμε από τις βρώμικες επιθέσεις εναντίον του...

Όσον αφορά τώρα τα πολιτικά ζητήματα: Εδώ και 10 χρόνια η Σερβία διεξάγει ένα βρώμικο πόλεμο. Και αυτό για να εξαρτήσει τις χώρες που αποτελούσαν με την θέλησή τους την πρώην Γιουγκοσλαβία και οι οποίες με βάση το Γιουγκοσλαβικό σύνταγμα είχαν το δικαίωμα του αποχωρισμού.

Κέντρο αυτού του πολέμου ήταν η Βοσνία, όπου οι Σέρβοι έχουν καταλάβει το 30 % του εδάφους της. Στον πόλεμο ενάντια στην Βοσνία και την Κροατία οι Σέρβοι εξόντωσαν 250000 ανθρώπους και δημιούργησαν 4000000 πρόσφυγες, προχωρώντας στο χιτλερικό έγκλημα της εθνοκάθαρσης για πρώτη φορά μετά τον Β. παγκόσμιο πόλεμο.

Μετά τον πόλεμο αυτό, σειρά είχε το Κόσοβο. Το Κόσοβο ήταν μια αυτόνομη περιοχή μέσα στα πλαίσια του Σέρβικου κράτους με μια σειρά από δικαιώματα αυτοδιοίκησης. Οι Σέρβοι κατάργησαν αυτά τα δικαιώματα και χρησιμοποιώντας την τοπική αστυνομία, από την οποία έδιωξαν όλους τους Κοσοβάρους και παραστρατιωτικές οργανώσεις σαν τον ναζιστή-νεοτσαρικό Αρκάν, επιδόθηκαν σε ένα όργιο σφαγών και διώξεων των Κοσοβάρων με στόχο να αλλοιώσουν την σύνθεση του πληθυσμού, να κάνουν δηλαδή ένα από τα μεγαλύτερα εγκλήματα, **το έγκλημα της εθνοκάθαρσης.**

Πριν ξεκινήσουν οι βομβαρδισμοί του ΝΑΤΟ, σύμφωνα με στοιχεία του ΟΗΕ, πάνω από 400000 Κοσοβάρους διώχθηκαν από τα σπίτια τους σε ένα σύνολο πληθυσμού 1700000 ανθρώπων. Σήμερα ο αριθμός των προσφύγων πλησιάζει το 1000000, πράγμα που δείχνει την ένταση του εγκλήματος της εθνοκάθαρσης από τον σέρβικο φασισμό.

Αυτόν τον πόλεμο και αυτά τα εγκλήματα ούτε είδαν ούτε ποτέ τα κατάγγειλαν οι "ειρηνιστές" των "6 σωματείων". Όπως ποτέ δεν κατάγγειλαν τις σφαγές που έκαναν οι Ρώσοι ιμπεριαλιστές στην Τσετσενία και στην Γεωργία και πιο παλιά τις ρώσικες εισβολές στο Αφγανιστάν και στην Τσεχοσλοβακία, ή το φασιστικό πραξικόπημα του Γιαρουζέλσκι ενάντια στους εργάτες και τον λαό της Πολωνίας. Όπως επίσης δεν κατάγγειλαν τις σφαγές των Κινέζων δημοκρατών στην πλατεία Τιέν Αν Μέν από τους Κινέζους ηγέτες σοσιαλφασίστες.

Για την ακρίβεια το κόμμα του Περισού υποστήριξε αυτούς τους πολέμους, τις σφαγές και τα πραξικοπήματα.

Η ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΟΥ ΧΟΥΝΤΟΓΛΕΝΤΙΟΥ

Το μαύρο μέτωπο αδωνεί τους φίλους του

Σε άρθρα της *Νέας Ανατολής* για την υπόθεση της βιντεοκασέτας με τους φιλοχουντικούς αστυνομικούς, το φθινόπωρο του 1997, είχαμε εξηγήσει πως ο σοσιαλφασισμός χρησιμοποίησε αυτή την υπόθεση για να κάνει τις εκκαθαρίσεις του μέσα στην αστυνομία. Αναφέραμε επίσης ότι το ζήτημα πέρασε στη συνέχεια στην αφάνεια γιατί οι σοσιαλφασίστες δεν ήθελαν να αποκαλυφθεί η σχέση ναζιστών και αστυνομίας και να ξεκινήσει έτσι μία πραγματική πάλη ενάντια στα φασιστικά στοιχεία μέσα της. Οι σοσιαλφασίστες ήθελαν να διώξουν τους παλιούς φασίστες από τη θέση τους, και να τους αντικαταστήσουν με δικούς τους. Όμως δεν ήθελαν να τους τιμωρήσουν για να μην έρθουν σε ρήξη με το φασισμό γενικότερα, και χαλάσουν το φαιοκόκκινο μέτωπο.

Τελικά, λοιπόν, στις 13 Μάη, το Τριμελές Εφετείο Θεσσαλονίκης αθώωσε τους επτά α-

στυνομικούς του γλεντιού που κατηγορούνταν για απρόκλητη εξύβριση, άσκοπους πυροβολισμούς και παραβίαση καθήκοντος. Ο Αλβανός που είδαμε στη βιντεοκασέτα να βαφτίζεται από τους μπάτσους δήλωσε, προφανώς ύστερα από πίεση ή εξαγορά, πως είναι φίλος με τα "παιδιά" και ότι διασκεδάζανε! Όσον αφορά τους πυροβολισμούς, οι κατηγορούμενοι ισχυρίστηκαν ότι τους ρίξαν στα πλαίσια κάποιας άσκησης και πως "ακόμα και στο χορό, ένας αστυνομικός των ΕΚΑΜ πρέπει να μπορεί να ρίχνει, ν' ανταποκριθεί σε κάθε περίπτωση". Πραγματογνώμονες τεχνικοί της ΕΡΤ που παρουσιάστηκαν στο δικαστήριο αποφάνθηκαν πως το βίντεο είναι προϊόν μοντάζ, ενώ ουσιαστικά δεν υπήρχαν μάρτυρες κατηγορίας.

Προφανώς αυτή η δικαστική απόφαση είναι το προϊόν του πολιτικού κλίματος της αδιαφορίας που δημιούργησε ο σοσιαλφασισμός για εκείνο το

επεισόδιο, επιδιώκοντας να πάρει με το μέρος του την παλιά αντίδραση. Η επιδίωξη του αυτή έγινε δυνατό να πραγματοποιηθεί, ιδιαίτερα μετά την έναρξη των ΝΑΤΟϊκών βομβαρδισμών, με αποτέλεσμα σήμερα να βλέπουμε τους απριλιανούς και τους ναζιστές χέρι-χέρι με τους κνίτες και το παπαδαριό, να υποστηρίζουν την "αδελφή ομόδοξη" Σερβία.

Άλλωστε το ψευτοΚΚΕ έχει ξεκινήσει εδώ και χρόνια, ανοιχτά, τη λεγόμενη "συνδικαλιστική δουλειά" μέσα στην αστυνομία, δηλαδή την εισοδιστική επέμβαση του μέσα στους κατασταλτικούς μηχανισμούς, ώστε να αξιοποιήσει τα φασιστικά στοιχεία, και να αποκτήσει την πολιτική ηγεμονία. Το ψευτοΚΚΕ ήταν αυτό που έβγαλε τους αστυνομικούς στους δρόμους να "παλεύουν" για "μυθολογικά και εργασιακά ζητήματα". Στη συνέχεια έβαλε τον Πατάκη, και τους "αγωνιστές αγρότες"

να προσφέρουν γαρύφαλλα στην αστυνομική δύναμη που έστειλε η κυβέρνηση ενάντια στα μπλόκα για να δώσει το μήνυμα της ενότητας "αστυνομίας-λαού". Αυτή η πολιτική δένει με την προώθηση της ενότητας "στρατού-λαού" μέσα από το προβοκάρισμα της επετείου του Πολυτεχνείου και την ανάδειξη των έντιμων αξιωματικών που αντιτίθενται στις αποφάσεις των ανωτέρων (δες άρνηση αξιωματικών να επιβιβαστούν σε πλοίο με προορισμό την Αδριατική δηλώνοντας την εναντίωσή τους στις επιχειρήσεις του ΝΑΤΟ στη Γιουγκοσλαβία). Είναι πολύ χαρακτηριστικό ότι την ίδια μέρα που εκδόθηκε η απόφαση του Τριμελούς Εφετείου, στις 13 Μάη, οι αστυνομικοί έκαναν ένστολοι πορεία στην αμερικανική πρεσβεία ενάντια στους βομβαρδισμούς του ΝΑΤΟ, προσφέροντας τη δικιά τους "ταπεινή" συνεισφορά στον "ιερό αγώνα" του φαιοκόκκινου μετώπου! (Ελεύθερος

Τύπος, 14/5/99). Μάλιστα οι "συνδικαλιστές αστυνομικοί" είχαν από την αρχή ταχθεί κατά των βομβαρδισμών με ανακοίνωση της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Αστυνομικών Υπαλλήλων (ΠΟΑΣΥ). Ο σοσιαλφασισμός, δεν μπορεί παρά να στηρίζεται σε αστυνομία και στρατό, και μάλιστα στις πιο αντιδραστικές δυνάμεις μέσα τους, για να κάνει το πραξικοπηματικό του άλμα στην εξουσία. Αυτός, άλλωστε, είναι ο πυρήνας του φαιοκόκκινου μετώπου.

Δεν είναι λοιπόν καθόλου παράξενο ότι η υπόθεση του χουντογλεντιού τέλειωσε στα μουλωχτά, χωρίς να προβληθεί από τα ΜΜΕ, και ότι δεν υπήρξε κίνημα μέσα στο λαό για τη δημοκρατικοποίηση, σε όποιο περιορισμένο βαθμό είναι αυτή δυνατή, του κατασταλτικού μηχανισμού, δηλαδή, για το τσάκισμα των δεσμών της αστυνομίας με τους ναζιστές.

Το κατόντημα των Διαρρηχτών

Το διαβάσαμε στην εφημερίδα *Λαϊκός Δρόμος* του ΜΛ-ΚΚΕ (15-5-99) στη στήλη "Προβολές" και το μεταφέρουμε αυτούσιο για να θαυμάσουν οι αναγνώστες μας το "υψηλό επίπεδο πολιτικής αντιπαράθεσης" στο οποίο έχουν φθάσει οι Διαρρηχτές. Το απαύγασμα αυτό χρόνων βαθιάς πολιτικής ανάλυσης τιτλοφορείται "Διάψευση":

"Έντονες φήμες που κυκλοφόρησαν προ ημερών, πως η ΟΑΚΕ (σ.σ. μ' ένα Κ, όπως το βλέπετε) ζήτησε να ενταχθεί επισήμως στο ΝΑΤΟ ως εικοστό μέλος του, διαψεύστηκαν τελικά από τη συμμαχία. Σύμφωνα με τον κ. Σέι υπάρχουν τυπικά κωλύματα, κυριότερα των οποίων είναι η μη αναγνώριση της ΟΑΚΕ ως κρατικής οντότητας και η ανυπαρξία πληθυσμού, που θα την κατέγραφε έστω ως αναγνωρισμένη ΝΑΤΟϊκή μειονότητα. Νεώτερες και ανεπιβεβαιώτες προς το παρόν φήμες φέρουν το ΝΑΤΟ διατεθειμένο να προσφέρει σε στελέχη της οργάνωσης δύο θέσεις δεκανέων σε διμοιρίες του UCK".

Μόλις μίλησε το ψευτοΚΚΕ ενάντια στην ΟΑΚ-ΚΕ, (δημοσιεύουμε σ' αυτό το φύλλο αποσπάσματα προκήρυξης του σωματείου του ψευτοΚΚΕ στο λιμάνι), βγήκε και το τσιράκι του, το ίδιο προβοκατόρικο, το ίδιο θορυβημένο.

Η συγκέντρωση στον "Ακάδημο"

συνέχεια από τη σελ. 4

απέναντι στον πόλεμο όπως είπε κάποιος άνθρωπος που δήλωσε αγανακτισμένος για τα δελτία των 8 και τους ανθρώπους του Τύπου. Θέλω να πω ότι κάθε τι που αναφέρεται στα δελτία των 8 δεν είναι έγκλημα ούτε και ναζισμός. Για παράδειγμα δεν είναι έγκλημα η αναφορά ότι ο Σορίν Ματέϊ είναι δολοφόνος και ότι κακώς μπήκε η αστυνομία να τον σκοτώσει (έτσι όπως το έκανε). Το πρόβλημα είναι ότι υπάρχει μια χώρα που συμπεριφέρεται σαν το Σορίν Ματέϊ, υπάρχει ένας Μιλόσεβιτς που συμπεριφέρεται σαν το Σορίν Ματέϊ και στη χώρα μας θεωρείται εξαιρετικά, τουλάχιστον σ' αυτή τη φάση, επαναστάτης επειδή συγκρούεται με την κυρίαρχη δύναμη.

Και βέβαια ένας αναρχικός έχει το δικαίωμα να είναι με το Σορίν Ματέϊ και να πει τους αστυνόμους μπάτσους δολοφόνους, ακόμα κι όταν αυτοί λύνουν ποινικά ζητήματα. Θα έπρεπε όμως να παρατηρήσει όντας με το Σορίν Ματέϊ των Βαλκανίων ότι έχει σαφώς συνδράμει στο να μπει η χειροβομβίδα μέσα στους Κοσσοβάρους και να ανατιναχτούν. Το λάθος του ΝΑΤΟ είναι αντίστοιχης φύσης με το λάθος της αστυνομίας για τη σύλληψη του Σορίν Ματέϊ δηλ. βομβάρδισε το Βελιγράδι την ώρα που οι Κοσσοβάροι ήταν όμηροι του Μιλόσεβιτς. Αυτό είναι το λάθος του. Γι' αυτό θα απολογηθεί ιστορικά τόσο όσο και γιατί συνεργάζεται με τ η Ρωσία, τον προστάτη των Μιλόσεβιτς, το μεγάλο Χίτλερ για να νικήσει τους μικρούς τοπικούς Χίτλερ. Όπως και στη Βοσνία που δεν έκανε τίποτα ουσιαστικά για να τη βοηθήσει αλλά δέχτηκε και το διαμελισμό της. Αν

όμως από αυτό βγάλουμε το συμπέρασμα ότι κάθε βία ενάντια στο Μιλόσεβιτς που προέρχεται από δημοκρατικές χώρες είναι λάθος, θα πέσουμε έξω. Έχουν δικαίωμα οι Κοσσοβάροι να ασκήσουν βία στο Μιλόσεβιτς, οι Βόσνιοι να ασκήσουν βία, και πάνω σε αρχές, έχουν δικαίωμα να ασκήσουν βία και οι Δυτικοί. Γι' αυτό είναι το ζήτημα της εθνοκάθαρσης κεντρικό. Το αν και πότε, κάτω από ποιους όρους αυτή η βία είναι άδικη, λαθεμένη ή προβοκατόρική είναι ένα ζήτημα πολιτικής αιχμής".

Κλείνοντας τη συγκέντρωση ο Ρ. Σωμερίτης απάντησε σε ερώτηση ακροατή που ζητούσε ονόματα δημοσιογράφων που δεν αρθρογραφούν πια εξαιτίας της φίμωσης της έκφρασης τους. Ανέφερε τον Μανώλη Βασιλάκη και είπε: "Τον πέταξαν από την εφημερίδα (σ.σ. δική μας, εννοεί την "Εξουσία") που εργαζόταν κι αυτή τη στιγμή εκκρεμούν σε βάρος του αγωγές από το Δίκτυο 21 συνολικού ύψους άνω των 600 εκατομμυρίων δρχ. Αυτές είναι αγωγές που στοχεύουν στην εξόντωση του και μέσω της εξόντωσης ενός, πιστέψτε με, επιφανούς μαχητή της δημοσιογραφίας της ελεύθερης γνώμης, όλοι μας βρισκόμαστε στο στόχαστρο.

Θέλουν μερικοί να μας φιμάσουν... Σας είπα ένα όνομα, τα άλλα δυστυχώς, των ανθρώπων που μέσα στις εφημερίδες τους και εδώ και στη Θεσσαλονίκη και αλλού και σε σταθμούς τους απαγορεύουν ουσιαστικά να εκφράζονται, δεν μπορώ να σας πω τα ονόματα. Το κλίμα δεν το επιτρέπει. Είναι φίλοι, τους στηρίζουμε και ελπίζουμε όλοι μαζί να κερδίσουμε τη μάχη".

Η συγκέντρωση στον "Ακάδημο"

Ολοκλήρωση του ρεπορτάζ από το προηγούμενο φύλλο της Ν. Ανατολής με τις δευτερολογίες των ομιλητών

Στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας δημοσιεύσαμε τις ομιλίες των Ρ. Σωμερίτη, Τ. Μίχα, Αθ. Παπανδρόπουλου και του σ. Ηλ. Ζαφειρόπουλου από τη συγκέντρωση στον "Ακάδημο" στις 5 Μάη. Σήμερα θα μεταφέρουμε μέρος από τη συζήτηση που ακολούθησε, δηλαδή από τις ερωτήσεις του κοινού και τις απαντήσεις των ομιλητών.

Θα αναφερθούμε κατ' αρχήν σε δύο τοποθετήσεις που έγιναν από το ακροατήριο, από τις οποίες η μια αφορούσε την κριτική απέναντι στους δημοσιογράφους. Ο ομιλητής είπε ότι πρέπει οι δημοσιογράφοι να φτάσουν στο βάθος του προβλήματος και να χτυπήσουν τον ελληνικό εθνικισμό που είναι υπεύθυνος για το φιλοσερβισμό και για το κλίμα που διαμορφώθηκε στο μακεδονικό, και ένοχος για την απόκρυψη της εθνοκάθαρσης των Τουρκοκυπρίων στην Κύπρο πριν την εισβολή των Τούρκων. Σ' αυτή την τοποθέτηση τονίστηκε πως αν δε νικηθεί ο ελληνικός εθνικισμός και δεν αποκαλυφθεί το αβγό του φιδιού θα ξαναβρεθούμε να διαμαρτυρόμαστε, ενώ ζήτησε από τους ομιλητές να μιλήσουν για τις πολιτικές δυνάμεις που βρίσκονται πίσω από το νέο μεσαίωνα.

Η δεύτερη τοποθέτηση ήταν από την πλευρά του αναρχισμού. Μεταφέρουμε αυτούσια αυτή την τοποθέτηση: "Εγώ δεν είμαι χριστιανός ούτε Στυλιανός Παττακός και κανείς από δω δεν μπορεί να με κατηγορήσει για όψιμο αντινατοϊκό. Εσείς ερχόσαστε τώρα να μιλήσετε για πρόβλημα ενημέρωσης αλλά όταν εγώ φώναζα "αλήτες, ρουφιάνοι, δημοσιογράφοι" εσείς σιωπούσατε. Που είσατε όταν το κράτος τρομοκρατούσε και δολοφονούσε; Τώρα, θέλω να μου απαντήσετε με ποιον είσατε σ' αυτά που κάνει το ΝΑΤΟ στη Γιουγκοσλαβία, όλα τα άλλα που λέτε είναι λεπτομέρειες". Σ' αυτή την ερώτηση ο Θ. Παπανδρόπουλος απάντησε: "Θα ήθελα να πω στον φίλο το εξής: Η Ιερά Εξέταση έλεγε στο Γαλιλαίο: "Η γη γυρίζει γύρω από τον ήλιο ή όχι;" Και στη Ρωσία έλεγαν: "Είναι ο μεγάλος πατέρας ο Στάλιν ή όχι;" Δεν είμαστε εδώ δικαστήριο, κύριε".

Παραθέτουμε αποσπάσματα από συνολικές τοποθετήσεις των ομιλητών σε απάντηση σχετικών ερωτήσεων του ακροατηρίου:

Ρ. ΣΩΜΕΡΙΤΗΣ: "Ρώτησε κάποιος πώς γίνεται αφού μίλησα στην τηλεόραση τόσο πολύ χρόνο να λέω ταυτόχρονα πως υπάρχει έλλειμμα δημοκρατίας, ενώ ανήκω στο 2% σύμφωνα με τις απόψεις που έκφρασα; Ξέρετε με τους αριθμούς μπορεί να κάνει κάποιος τα πάντα. Η δημοσκόπηση στην οποία αναφέρατε ήταν αν συμφωνούν οι άνθρωποι με τους βομβαρδισμούς ή διαφωνούν. Λοιπόν, μπορώ να σας πω ότι ανήκω στο 98% που διαφωνεί. Ξέρετε

ποια είναι η διαφορά μας; Είναι ότι το 52% των ίδιων ερωτηθέντων ήταν εναντίον της εθνοκάθαρσης. Άρα εσείς ανήκετε στο 48% υπέρ της εθνοκάθαρσης κι εγώ στο 52%. Αυτή είναι μια συγκεκριμένη απάντηση σε μια πολύ συγκεκριμένη ερώτηση. Φροντίστε λοιπόν την επόμενη φορά να βελτιώσετε την ερώτηση σας.

Τώρα για τον δημοσιογράφο του BBC Σίμπσον που δέχτηκε την επίθεση του Μπλέρ επειδή μίλησε κατά του ΝΑΤΟ και αν τον θεωρώ αξιόπιστο όπως ρώτησε ένας άλλος ακροατής.

Να σας πω ότι εγώ τον θεωρώ απόλυτα αξιόπιστο όπως θεωρώ αξιόπιστο και το BBC που άντεξε σε μια τέτοια απόπειρα, κάποιος είπε "άγρια απόπειρα". Ας μην υπερβάλλουμε, μιλάμε για την Αγγλία και αφορά την πίεση που άσκησε ο άγγλος πρωθυπουργός κ.λπ. Δεν τον δείρανε τον Σίμπσον. Αλλού, όμως δέρνουν και δολοφονούν δημοσιογράφους. Συνάδελφος μου δολοφονήθηκε στο Βελιγράδι. Δολοφονήθηκε. Αυτό μπορώ να το χαρακτηρίσω άγριο. Δημοσιογράφος του BBC δολοφονήθηκε επίσης στη Σερβία.

Σας είπα πριν ότι εγώ δεν έχω πρόβλημα έκφρασης, είμαι απόλυτα ελεύθερος στην εφημερίδα που γράφω και μάλιστα εκεί έχουν δημοσιεύσει τα πάντα, τον Νέτο, τον Βιντάλ Νακέ κ.α. Αυτό σημαίνει όμως ότι δεν υπάρχει πρόβλημα έκφρασης στη χώρα μας; Δεν μπορούμε να πάρουμε ένα συγκεκριμένο παράδειγμα και να το γενικεύουμε λέγοντας ότι όλα είναι θαυμάσια. Σε ότι αφορά τον Σίμπσον και παρά την παρέμβαση του άγγλου πρωθυπουργού το BBC, μπόρεσε να κάνει εκείνο το οποίο θεωρεί σωστό και σωστά το έκανε.

Αναφέρατε τι έκανε το ΝΑΤΟ στην Κωνσταντινούπολη και σε μια σειρά δραματικά γεγονότα όπως η Κύπρος. Απ' όσο γνωρίζω δεν υπήρχε ΝΑΤΟ εκείνη την εποχή, και σε ό,τι αφορά τα άλλα θέματα εκτός από το ΝΑΤΟ υπήρχε τότε η Σοβ. Ένωση, η Λαϊκή Κίνα και ο Τρίτος Κόσμος".

Τ. ΜΙΧΑΣ: "Κάποιος ανέφερε ότι εκλιπαρούσα τον υπουργό Δικαιοσύνης να συλλάβει τον Κάρατζιτς, όταν ήρθε στην Ελλάδα. Δεν εκλιπαρούσα κανένα, απλά έκανα το καθήκον μου σα δημοσιογράφος απ' την ώρα που υπήρχε γι' αυτόν ένταλμα σύλληψης από το Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης για τα εγκλήματα πολέμου και η χώρα μας είχε υπογράψει την αποδοχή του Δικαστηρίου σύμφωνα με τις διεθνείς συνθήκες. Η "αμαρτία" μου είναι ότι εκφράζω δημόσια την ευαισθησία που έχω σε παρόμοια ζητήματα. Όσο για τους Ουστάζι που σκότωσαν χιλιάδες Σέρβους, όπως είπατε, στο Β' παγκόσμιο πόλεμο ασφαλώς αν είσατε τότε διευθυντής ειδήσεων θα το μεταδίδατε. Αυτό είναι το πρόβλημα, ότι σήμερα δεν μεταδίδεται η είδηση της εθνο-

κάθαρσης των Κοσσοβάρων".

Θ. ΠΑΠΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ: "Εμένα δεν μου έγινε καμιά ερώτηση αλλά θα ήθελα να απαντήσω σε ορισμένα γεγονότα που τέθηκαν εδώ. Θα σας υπενθυμίσω ορισμένα γεγονότα που ίσως έχουν διαλάθει της προσοχής σας. Το 1988 με βάση την κυκλική προεδρία που ίσχυε τότε στη Γιουγκοσλαβία, πρωθυπουργός ήταν ο Άντε Μάρκοβιτς. Η Γιουγκοσλαβία, η οποία ήταν συνδεδεμένο μέλος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, είχε πληθωρισμό 1250%, βρισκόταν υπό οικονομική κατάρρευση και η κυβέρνηση του Α. Μάρκοβιτς -κροάτη κομμουνιστή πρωθυπουργού- είχε ζητήσει δάνειο από την τότε ΕΟΚ της τάξης των 2,5 δις δολλαρίων και από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο δάνειο 4,5 δις δολάρια. Είχε ζητήσει ακόμα από την ΕΟΚ να αλλάξει τη συμφωνία σύνδεσης και να γίνει κατά το ήμισυ μέλος κάτω από ένα ιδιαίτερο τελωνειακό καθεστώς όπως εκ των υστέρων ζήτησε και η Τουρκία. Η κυβέρνηση Μάρκοβιτς υπέβαλλε στη Λίγκα των Κομμουνιστών πρόγραμμα εξυγίανσης της οικονομίας λέγοντας ο ίδιος ο Μάρκοβιτς ότι τάσσεται υπέρ της λύσης να ψηφίσει η Λίγκα τις μεταρρυθμίσεις οι οποίες απαιτούσαν για να εφαρμοσθούν ορισμένες συνταγματικές αλλαγές στο Γιουγκοσλαβικό Σύνταγμα του 1974.

Ίσως να θυμάστε ότι η Λίγκα ενέκρινε το πρόγραμμα Μάρκοβιτς.

Ύστερα ο πρόεδρος των Σέρβων Κομμουνιστών, ο Σλ. Μιλόσεβιτς, αποχώρησε εκβιάζοντας την Λίγκα ότι αν η κυβέρνηση προχωρήσει στις μεταρρυθμίσεις οι Σέρβοι θα αυτονομηθούν μέσα στην τότε ομόσπονδη Γιουγκοσλαβία. Μετά από τον εκβιασμό η Λίγκα αποφασίζει να κάνει εκλογές.

Προκηρύσσονται εκλογές σε όλες τις Δημοκρατίες εκτός από τη Σερβία. Αν θυμάστε μάλιστα στην Κροατία ήταν οι πρώτες δημοκρατικές εκλογές και υπήρχαν 120 κόμματα επί 4.000.000 κατοίκων.

Συνέρχεται για δεύτερη φορά η Λίγκα, παραιτείται ο Α. Μάρκοβιτς από πρωθυπουργός και κατεβαίνει σε προεδρικές εκλογές, με δημοψήφισμα, σαν υποψήφιος πρόεδρος. Εκείνοι που δηλώνουν αποχή από αυτές τις εκλογές είναι οι Σέρβοι Κομμουνιστές. Άρα ήταν σαφές το σχέδιο του Σλ. Μιλόσεβιτς, ότι δηλ. δεν ήθελε δεσμούς με την Ευρώπη, δεν ήθελε εκδημοκρατισμό της Σερβίας για ένα απλούστατο λόγο. Ήταν ο μόνος τρόπος να παραμείνει το καθεστώς αυτό, κάτω από τις συνθήκες που είχαν δημιουργηθεί στη Σερβία, στην εξουσία. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Το κείμενο που είχε προταθεί από την ΕΟΚ προς την κυβέρνηση του Μάρκοβιτς πετάχτηκε και στη συνέχεια είχε την ίδια τύχη και ο Μαυροβούνιος πρόεδρος (σύμφωνα με την κυκλική προεδρία)

Αυτή ήταν η αίτια διάσπασης της Λίγκας των Κομμουνιστών, του κεντρικού ομοσπονδιακού οργάνου, και αποχώρησαν οι Σλοβένοι, οι Κροάτες και ήρθε η προσάρτηση της Βοϊβοβότινας και του Κοσσυφοπεδίου. Τι θέλατε δηλ. να κάνουν απ' τη στιγμή που ήταν γνωστό ποιος έλεγχε το στρατό και την εξουσία.

Τώρα σ' αυτό που είπε ένας φίλος για τον εθνικισμό και ποιες πολιτικές δυνάμεις κρύβονται πίσω από το σημερινό κλίμα. Νομίζω ότι στην Ελλάδα ζούμε από πολιτικής και φιλοσοφικής πλευράς το φαινόμενο του εθνικιστικού ολοκληρωτισμού. Είναι μια νέα μορφή πολιτικής ιδεολογίας όπου άκρα δεξιά, κομμουνιστική, σταλινική αριστερά συμπλέουν και καθένας αλλάζει το σακάκι του όπως του αρέσει. Υπό αυτή την έννοια και η ελληνική δεξιά θα έπρεπε να γνωρίζει, με βάση τις ανησυχίες που λέει, ότι η ίδια δικαιώνει τον Νίκο Ζαχαριάδη".

Η. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ: "Θα ήθελα να κάνω κάποιες παρατηρήσεις σε όσα ιδιαίτερα ακούστηκαν τελευταία από τον κ. Παπανδρόπουλο για το Στάλιν, το Σταλινισμό, τον κομμουνισμό κ.λπ. Βεβαίως, είχε προσδιορίσει το προεδρείο από την αρχή ότι καθένας έχει τους δικούς του κόσμους, την ιδεολογία του και τις αντιλήψεις του για το μέλλον της χώρας και του κόσμου γενικότερα και δεν θα έβαζα ένα ιδεολογικό ζήτημα αυτή τη στιγμή.

Θα αξίζει όμως να παρατηρήσουμε ότι στη Ρωσία αυτή τη στιγμή δυο κόμματα που συνεργάζονται με τους χειρότερους ακροδεξιούς, είναι το κόμμα του Ζιρινόφσκι και το κόμμα του Ζιουγκάνοφ. Ο δεύτερος λέει ότι είναι κομμουνιστής κι ο άλλος λέει ότι είναι φιλελεύθερος. Τώρα τι σχέση μπορεί να έχουν οι φιλελεύθεροι με το Ζιρινόφσκι είναι ένα ζήτημα και τι σχέση έχει ο κομμουνισμός μιας εποχής με τον Ζιουγκάνοφ, τον αντισημιτισμό και τους ναζιστές φίλους του είναι επίσης ένα άλλο ζήτημα.

Πάντως θα ήθελα να θυμίσω πριν 50 και πάνω χρόνια μια σοσιαλιστική Σοβιετική Ένωση, όσο και να κατηγορείται σήμερα, είχε ενωθεί με κάποιους αστούς δημοκράτες και φιλελεύθερους για να αντιμετωπίσουν ένα χιτλερικό άξονα. Αυτή η ενότητα σε μια μεγάλη στιγμή της ανθρώπινης ιστορίας δεν πρέπει να περάσει τόσο εύκολα έτσι ώστε να θεωρηθούν τα μέλη εκείνου του μετώπου φασίστες και αντιδραστικοί όταν κάνανε εκείνο το μέτωπο. Ίσως, η ζωή μας υποχρεώσει να κάνουμε ανάλογα πράγματα παρ' όλες τις κριτικές που μπορεί να κάνει ένας φιλελεύθερος στους φιλελεύθερους και ένας κομμουνιστής στους κομμουνιστές μιας εποχής.

Σε σχέση με το ζήτημα της στάσης

ΕΚΤΟΣ ΝΟΜΟΥ Η "ΠΡΩΤΗ ΓΡΑΜΜΗ" ΤΟΥ ΝΑΖΙΣΜΟΥ

Η "ΠΡΩΤΗ ΓΡΑΜΜΗ" ΤΟΥ ΝΑΖΙΣΜΟΥ

Ένα νέο κόμμα εμφανίστηκε λίγο πριν τις ευρωεκλογές. Αυτό του Κ. Πλεύρη με το όνομα "Πρώτη Γραμμή". Μέσα σ' αυτό το σχηματισμό και στα συστατικά του στοιχείο βρίσκεται η ναζιστική συμμορία της "Χρυσής Αυγής". Συμμετέχει στο ψηφοδέλτιο με τον αρχηγό της Ν. Μιχαολιάκο, τρίτο κατά σειρά και τουλάχιστον ένα ακόμα ανακοινωμένο μέλος της. Για να μην προκαλέσει μια εκστρατεία της Αντιναζιστικής Πρωτοβουλίας και την καταγγελία των δημοκρατών φρόντισε

να κινηθεί με μετριοπάθεια μέχρι τη στιγμή της ανακήρυξης των συνδυασμών από τον Άρειο Πάγο. Αμέσως μετά (εφημ. Χρ. Αυγή αρ. φ. 281, 28/5) δηλώνει ότι "συμμετέχει και στηρίζει με όλες

τις δυνάμεις της, τον εκλογικό συνδυασμό "Πρώτη Γραμμή".

Αυτός ο ελιγμός εξασφαλίζει στους ναζιστές ένα νόμιμο προσώπιο πίσω από τον "εθνικιστή"

Πλεύρη τη στιγμή που ο υπαρχηγός τους, Α. Ανδρουτσόπουλος, είναι καταζητούμενος και οι ίδιοι βαριά εκτεθειμένοι. Το βασικό όμως είναι ότι το πολιτικό καθεστώς που

τους τρέφει πολιτικά και τους διατηρεί στη νομιμότητα καθουχάζει την Ευρώπη που θα ξύπναγε από την αναβίωση του χιτλερισμού στο πιο αντιδυτικό κράτος- μέλος της και θα έκανε ανησυχητικούς συνειρμούς.

Γιατί είναι σήμερα που υπάρχει, περισσότερο από κάθε άλλη φορά, το έδαφος για την ανάδειξη του εθνορατσιστή Πλεύρη ενάντια στην "ανθελληνική" Δύση. Αυτός ο παλιός χουντικός και αντικομμουνιστής είναι ένας δηλωμένος εθνικοσοσιαλιστής. "Η ριζική αντιμετώπιση της πλουτοκρατίας πραγματοποιείται μόνο με εθνικοσοσιαλιστικό καθεστώς" και γι' αυτό απαιτείται "η κατάλυση της δημοκρατίας" (Ο Καπιταλιστής, Κ. Πλεύρης εκδ. Νέα Θέσις, Αθήνα 1989). Ανοιχτός αντισημίτης και αρνητής του Ολοκαύτωματος γράφει: "Ασφαλώς στα στρατόπεδα πέθαναν πολλοί Εβραίοι. Πως όμως πέθαναν; Σχέδιο ομαδικής εξοντώσεως των δεν υπήρχε, διότι αν οι Γερμανοί επιθυμούσαν να τους εξολοθρεύσουν μπορούσαν να το επιτύχουν μονομιάς π. χ. δηλητηριάζοντας το νερό κ.τ.λ. Ατομικά πέθαιναν σ' ένα φυσικό αριθμό. Μ' άλλα λόγια οπουδήποτε υπάρχει σύνολο προσώπων

δικαιολογείται κάποιο ποσοστό θνησιμότητας. Στους χιλιάδες φυλακισμένους πέθαναν αρκετοί από ασθένειες και κακουχίες. Τα πτώματα οι Γερμανοί δεν τα έθαβαν, αλλά τα έκαιγαν σε ειδικούς κλιβάνους, στους περιβόητους "φούρνους", στους οποίους η εβραϊκή προπαγάνδα ισχυρίστηκε και διέδωσε, ότι καίγανε ζωντανούς τους Εβραίους. (Ας μιλήσουμε για Εβραίους, εκδ. Νέα Θέσις, Αθήνα 1990)

Τον Οκτώβριο του 1997 ο Πλεύρης, ο Γ. Σχοινιάς (ιδιοκτήτης των εκδόσεων Νέα Θέσις, συμμετέχει επίσης στο ψηφοδέλτιο της "Πρώτης Γραμμής") και η ναζιστική Χρ. Αυγή διοργανώνουν στο υπόγειο του ξενοδοχείου Royal Olympic σύναξη για τη δημιουργία κίνησης. Εκεί ο Πλεύρης ξεσπαθώνει: "Οι Εβραίοι μας καταστρέφουν την ιστορία διασύρουν την ορθοδοξία, σύμφωνα με το 17ο πρωτόκολλο. Εμάς, που υπάρχουμε 25.000 συνεχή χρόνια και είμαστε η υπέρτατη φυλή. Δεν είμαστε απλώς η ανώτερη φυλή, το γράφει στο DNA μας... Όλοι οι άλλοι είναι βάρβαροι".

Και βέβαια κάλεσε σε εκστρατεία του έθνους για την απελευθέρωση της "Κόκκινης Μηλιάς" αφού φυσικά:

"ξεκαθαρίσουμε τα αναρχοπρεζόνια, τους μισέλληνες πανεπιστημιακούς τύπου Μπαμπινιώτη και Λίποβατς, τους ευρωλιγούρηδες, τους δημοτικιστές, τους αλβανούς εγκληματίες, τα σκοτεινά ξένα κέντρα και τους διεθνιστές". Μερίμνησε, επίσης και για την αγωγή της νεολαίας: "Στα σχολεία μας ένα μάθημα πρέπει να διδάσκεται, πέραν των αρχαίων κειμένων; Ο ΑΓΩΝ" (Ο Ιός της Κυριακής, 2.11.1997).

Αυτός είναι ο ναζιστής Πλεύρης, που υπηρέτησε στη διεύθυνση προπαγάνδας της στρατιωτικής χούντας μαζί με τον Γ. Γεωργιάδη ο οποίος βρισκόταν στην παραπάνω σύναξη.

Η αναγγελία για την ίδρυση νέου κόμματος από τον Πλεύρη έγινε στις 23 και 24 .1.1999 στο Πολεμικό Μουσείο σ' ένα συνέδριο με θέμα "η αρχαιοελληνική παράδοση στην τρίτη χιλιετία" που διοργάνωσε το περιοδικό Τρίτο Μάτι με την παρουσία του τέως πρότανη του ΕΜΠ Ν.Μαρκάτου, της συμβούλου του υπουργείου παιδείας Μαρίας Τζάνη, του παπά Μεταλληνού και του Α. Παναγόπουλου καθηγητή κλασικής φιλολογίας στο Πανεπιστήμιο Πάτρας, συνεργάτη του Άρδην

(Καραμπελιάς) και της Καθημερινής όπως συστήνεται (Ο Ιός της Κυριακής, 7.2.1999)

Η πλατφόρμα του Πλεύρη είναι απλή: "Κάτω η ανθελληνική Ευρώπη, η Δύση και οι Εβραίοι. Κάτω η Τουρκία".

Τόσο η "Χρ. Αυγή", όσο και ο σύμμαχος της Πλεύρης, δηλώνουν εθνικοσοσιαλιστές, αντισημίτες, εθνοφυλετιστές. Πρόκειται για ένα κόμμα ναζιστικό, που δεν έχει δικαίωμα να συμμετέχει σε εκλογές δημοκρατικού κράτους. Φέρουν ευθύνη όλα τα κόμματα κοινοβουλευτικά ή μη, που κατεβάζουν ψηφοδέλτιο σ' αυτές τις ευρωεκλογές, για την αποδοχή της συνύπαρξής τους στον εκλογικό στίβο με τους ναζιστές, που σημαίνει παροχή πολιτικής κάλυψης. Αυτή η κάλυψη προσφέρεται εδώ και πολύ καιρό στη βάση της κοινής αντιδυτικής, αντιευρωπαϊκής, και φιλορωσικής πολιτικής τους πλατφόρμας.

Η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία και η ΟΑΚΚΕ καλούν τους δημοκράτες να απαιτήσουν τον αποκλεισμό αυτού του κόμματος από τις εκλογές, και την απαγόρευση της ναζιστικής οργάνωσης "Χρ. Αυγής".

ΤΟ ΦΑΙΟΚΟΚΚΙΝΟ ΜΕΤΩΠΟ ΣΤΗ ΡΩΣΙΑ

Όλοι οι ναζιστές έχουν κέντρο αναφοράς τους τη σημερινή νεοναζιστική Ρωσία. Κεντρικό σημείο σύμπλευσης μεταξύ των εγχώριων ναζιστών της "Χρ. Αυγής" και της Ρωσίας των Ζιουγκάνοφ, Ζιρινόφσκι είναι ο αντισημιτισμός τους. Αυτό ομολογούν οι ίδιοι οι Χρυσανγίτες σε σχετικό άρθρο στο φύλλο της εφημερίδας τους της 16ης Απριλίου 1999. Δημοσιεύουμε φωτοτυπία αυτού του άρθρου

Ο ΑΡΣΕΝΗΣ ΑΚΥΡΩΝΕΙ ΤΟΝ ΑΡΣΕΝΗ

Δεν πέρασαν ούτε τρεις μήνες που έληξε η θύελλα των καταλήψεων και ο φαινομενικά νικητής Αρσένης, αντί να προχωρήσει ακάθεκτος και με συνέπεια στην εφαρμογή του νόμου του, τον ακυρώνει ο ίδιος στην πράξη. Το φαινόμενο θα φαινόταν λίγο απίθανο, αν δεν λαβαίναμε υπόψη ότι στο διάστημα αυτό μεσολάβησε το συνέδριο του ΠΑΣΟΚ, που έδωσε την ηγεμονία στο ρωσόδουλο μπλοκ Λαλιώτη και κατάντησε την δυτικόφιλη φράξια του ΠΑΣΟΚ μια θλιβερή ακολουθία της ρωσόδουλης γραμμής με πλήρη υποταγή στις απαιτήσεις της.

Για να δούμε, όμως σε ποια σημεία φαίνεται η άτακτη υποχώρηση του Αρσένη σε όλες τις διακηρύξεις του, που τις επιβεβαίωσε μετά τις καταλήψεις, πιστεύοντας ότι θα τις εφαρμόσει.

Κατ' αρχήν η υποχώρηση αυτή φαίνεται στο σημαντικότερο σημείο του νόμου αυτού που είναι η αξιολόγηση των καθηγητών.

Από τα στοιχεία που μέχρι στιγμής έχουμε δεν έχει δείξει ότι η υπόθεση αυτή προχωράει. Κι αν ακόμα έχουν γίνει κάποιες κινήσεις στην κατεύθυνση αυτή, δεν είναι τόσο αποφασιστικές όσο θα έπρεπε, ώστε να ανακόψουν την ξέφρενη πορεία που έχει πάρει η διάλυση της εκπαίδευσης, κυρίως λόγω της έλλειψης κάθε ελέγχου των καθηγητών. Αν λοιπόν ο Αρσένης, ο νικητής των καταλήψεων δεν προχώρησε τη στιγμή της νίκης του στην υλοποίηση του νόμου του και κυρίως της αξιολόγησης των καθηγητών, που ήξερε πολύ καλά ότι ήταν η αιτία και των μαθητικών καταλήψεων, τότε πότε θα το κάνει; Γι' αυτό εμείς λέμε

ότι ο Αρσένης από νικητής μετατράπηκε σε νικημένο από την αντιδυτική φιλοκνίτικη πολιτική του ίδιου του κόμματος του.

Αν δεν καθιερωθεί η αξιολόγηση των καθηγητών, ο νόμος Αρσένη θα είναι ο πιο αντιδραστικός νόμος που έχει περάσει ποτέ από την ελληνική εκπαίδευση, γιατί τον έλεγχο τόσο εσωτερικά (διοίκηση κλπ), όσο κυρίως στην εκπαιδευτική διαδικασία (μαθητικές εξετάσεις κλπ) θα τον έχει απόλυτα η κομματική γραφειοκρατία της ΟΛΜΕ, και μέσω αυτής οι δυνάμεις που κυριαρχούν πια στην πολιτική ζωή της χώρας.

Αν δεν περάσει η αξιολόγηση των καθηγητών, το ψευτοΚΚΕ θα ελέγχει τις εισαγωγικές στα ΑΕΙ.

Αλλά και άλλα σημεία υποχώρησης του Αρσένη δείχνουν τη

μαύρη πορεία που έχει πάρει πια η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση.

Ένα απ' αυτά είναι το έγγραφο που κοινοποιήθηκε στα σχολεία από τις Διευθύνσεις Μ.Ε στις αρχές του Μάη και που ζητούσε από τους συλλόγους των καθηγητών να συνεδριάσουν για ν' αποφασίσουν αν θα αρχίσουν τις εξετάσεις στις αρχές του Ιούνη ή θα γίνει παράταση για δέκα ημέρες μέσα στον Ιούνη, όπως είχε προαναγγελθεί με τυμπανόκρουσις από τον Αρσένη. Κριτήριο γι' αυτή την απόφαση θα ήταν η δήλωση των καθηγητών ότι έχουν καλύψει την ύλη τους. Αν έστω και ένας διαφωνούσε θα ίσχυε η παράταση. Μετά απ' αυτές τις συνεδριάσεις των συλλόγων που φυσικά πετούσαν το μπαλάκι σε μεμονωμένους συναδέλφους ν' αντισταθούν στις τάσεις διάλυσης που επικρατούν

μέσα στους συλλόγους βγαίνει το υπουργείο και λέει ότι τελικά τα μαθήματα θα σταματήσουν τέλος Μάη.

Δεν έφτανε αυτό, εμφανίζονται άρθρα στις εφημερίδες ότι θα ακυρωθεί ο νόμος Αρσένη με προσφυγές μαθητών στο Συμβούλιο Επικρατείας για άνιση μεταχείριση στις εξετάσεις, βγαίνει το υπουργείο και λέει ότι μπορεί να διδαχτεί ύλη με συνοπτικές διαδικασίες, βγαίνει και ο Εξαρχάκος του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου και λέει ότι ύλη που θα διδαχτεί με συνοπτικό τρόπο δεν θα μπει στις εξετάσεις (άρα πρακτικά έχουμε μείωση της ύλης) και κατά τα άλλα ο νόμος Αρσένη πλέει με "ούριο" άνεμο. Σημειώνουμε εμείς: ο Αρσένης αυτοακυρώνεται!!!

Απάντηση στη βρώμικη επίθεση των δικτατορίσκων της ΕΣΑΚ

συνέχεια από τη σελ. 3

Την "ειρήνη" τους την ανακάλυψαν (!) μόνο ενάντια στο ΝΑΤΟ και αυτό γιατί θέλουν να προωθήσουν στο εσωτερικό της χώρας την πιο αντιδραστική πολιτική εξέλιξη.

Στόχος τους είναι να ανακόψουν την ευρωπαϊκή πορεία της χώρας, να αλλάξουν τους διεθνείς προσανατολισμούς και να την οδηγήσουν στην Ρωσία, στον φασιστικό άξονα που φτιάχνει ο ρώσικος ιμπεριαλισμός στα Βαλκάνια στο όνομα των λεγόμενων "ορθόδοξων" χωρών. Γι' αυτό και μέσα στο ψηφοδέλιό τους για τις ευρωεκλογές φιγουράρουν κλασικοί εκπρόσωποι του "ορθόδοξου" φασισμού σαν την Λ. Κανέλλη και τον Ζουράρι.

Αυτή η πολιτική του Περισού είναι η **πιο ξενόδουλη πολιτική για τη χώρα, μια πολιτική υποταγμένη στα συμφέροντα του ρώσικου ιμπεριαλισμού.**

Μια πολιτική που τη υπηρετούν μαζί με τα πιο φασιστικά, σοβινιστικά και ακροδεξιά στοιχεία, τον αντιδραστικό κλήρο, τους παλιούς υπηρέτες του Αμερικάνικου ιμπεριαλισμού, τους χουντικούς και αυτούς ακόμα τους νεοναζιστές που σε όλη την Ευρώπη και στην ίδια την Ρωσία είναι επικεφαλές του αντιευρωπαϊσμού μαζί με τους ψευτοκομμουνιστές. Είναι αυτές οι δυνάμεις που συγκροτούν σήμερα το πιο μαύρο-μεσαιωνικό μέτωπο, το φαιοκόκκινο μέτωπο.

Συνάδελφοι,

Η ΟΑΚΚΕ και ο ΕΡΓΑΣ δίνουν πρωτοπόρα την πάλη για την δημοκρατία στην Ελλάδα. Αυτό σήμερα μπορεί να εξασφαλιστεί μόνο αν η χώρα συνεχίσει την πορεία της στη δημοκρατική Ευρώπη, αν βρει μια πραγματική πολιτική ειρήνης με την Τουρκία, αν ακολουθήσει μια πολιτική βιομηχανικής ανάπτυξης, αν ακολουθήσει μια πολιτική ευημερίας για τον εργαζόμενο λαό κόντρα στους υπέρογκους στρατιωτικούς εξοπλισμούς.

Στο ίδιο το ζήτημα του Κόσοβου. Υποστηρίζουμε ότι αυτοί οι συγκεκριμένοι βομβαρδισμοί του ΝΑΤΟ γίνονται πάνω σε μια αντιδραστική πολιτική γραμμή. Συγκεκριμένα με αυτούς τους βομβαρδισμούς η Δύση και πιο ειδικά η Ευρώπη προσπαθεί να αντιμετωπίσει την Σέρβικη εθνοκάθαρση συνεργαζόμενη διπλωματικά με την ακόμα πιο φασιστική Ρωσία. Ταυτόχρονα αφήνει τους Σέρβους φασίστες ανενόχλητους να συνεχίζουν την εθνοκάθαρση ενώ ταυτόχρονα ενισχύει τις αποσχιστικές τάσεις του Αλβανικού εθνικισμού.

Οι δημοκράτες πρέπει να κατηγορούν τη Δύση γιατί επέτρεψε στους Σέρβους και στους Ρώσους προστάτες τους να εθνοκαθαρίσουν και να διαμελίσουν τη Βοσνία και ότι το ίδιο ετοιμάζεται να κάνει και στο Κόσοβο. Η βία των ΗΠΑ και της Ευρώπης σήμερα είναι τέτοια που το μόνο που κάνει είναι να στέλνει τη Σερβία και τα Βαλκάνια στα χέρια της Ρωσίας.

Το βασικό σήμερα για την ειρήνη στο Κόσοβο και σε όλα τα Βαλκάνια είναι το στάμαγμα και η τιμωρία της εθνοκάθαρσης με την στρατιωτική συντριβή του Σέρβικου φασισμού και την επιστροφή των προσφύγων δίχως να αλλάξουν σε καμιά περίπτωση τα σύνορα της Σερβίας.

Μια τέτοια εξέλιξη θα χτυπούσε και τον Σέρβικο, αλλά και τον Αλβανικό εθνικισμό. Οι λαοί των Βαλκανίων θα μπορούσαν να ζήσουν ειρηνικά, αξιοποιώντας τις εθνικές μειονότητες του κάθε κράτους, σαν γέφυρες πολιτισμού, φιλίας και ειρήνης ανάμεσά τους.

Για να γίνει αυτό είναι απαραίτητο το τσάκισμα του σοβινισμού σε κάθε Βαλκανική χώρα, το χτύπημα των ονειρών για "μεγάλη Σερβία", για "μεγάλη Ελλάδα", για "μεγάλη Αλβανία" κ.λπ. Αυτό είναι το καθήκον του διεθνιστικού προλεταριάτου της Ελλάδας και του κάθε Βαλκανικού κράτους, ένα καθήκον που πέφτει στις πλάτες των πραγματικών κομμουνιστών και όχι των ψευτοκομμουνιστών του Περισού.

Μια τέτοια πάλη στο εσωτερικό της κάθε χώρας, όχι μόνο προωθεί τις πιο δημοκρατικές εξελίξεις, αλλά ταυτόχρονα κόβει τον δρόμο σε κάθε είδους ιμπεριαλιστική επέμβαση. **Για μια τέτοια πραγματικά φιλειρηνική και δημοκρατική προοπτική, ο ΕΡΓΑΣ σας καλεί σε αυτές τις ευρωεκλογές να ψηφίσετε το ψηφοδέλιό της ΟΑΚΚΕ- Οργάνωση για την Ανασυγκρότηση του ΚΚΕ. Το κόμμα του Περισού και τα τσιράκια του πρέπει να πάρουν την απάντηση που τους ταιριάζει.**

Πέραμα 27 Μάη 1999

ΜΕ ΤΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΟΧΙ ΜΕ ΤΗ ΝΕΟΤΣΑΡΙΚΗ ΡΩΣΙΑ

**Όχι στο "φαιοκόκκινο μέτωπο"
Ψηφίστε ΟΑΚΚΕ**

Τα έξι κοινοβουλευτικά κόμματα πάνε σ' αυτές τις εκλογές καταγγέλλοντας την Ευρώπη. Την κατηγορούν ότι συμπεριφέρεται με κτηνωδία απέναντι στη "μικρή και περήφανη Σερβία". Επειδή τα έξι αυτά κόμματα, όλα μαζί, ελέγχουν απόλυτα τα ΜΜΕ, έχουν πείσει γι' αυτό τους περισσότερους με τον εξής απλό τρόπο: Έχουν κρύψει ότι οι Σέρβοι έκαναν εθνοκάθαρση στο Κόσοβο, ότι δηλαδή συστηματικά διώξαν τον πληθυσμό του, ότι κάψανε τα σπίτια του αφού τα λεηλάτησαν, ότι σκότωσαν χιλιάδες άμαχους, ότι βιάσανε τις κοπέλες, ότι πήραν τις ταυτότητες των προσφύγων, πράγματα που τα βεβαιώνουν ανεξάρτητοι οργανισμοί όπως ο ΟΗΕ, ο ΟΑΣΕ, η Διεθνής Αμνηστία.

Χάρη σ' αυτή την απόκρυψη η κοινή γνώμη εδώ είναι με τη Σερβία, όπως στην Ευρώπη είναι εναντίον της. Στην Ευρώπη πολλοί διαφωνούν με τους βομβαρδισμούς, αλλά καταγγέλλουν την εθνοκάθαρση σαν το πιο μεγάλο έγκλημα και μόνο λίγοι φασίστες και ψευτοαριστεροί είναι με τη Σερβία. Τα έξι κόμματα όμως εδώ ήταν με τη Σερβία και όταν αυτή εσφάζε, έκαιγε, βιάζε και διαμέλιζε την τραγική Βοσνία.

Τα έξι κόμματα είναι με τη Σερβία επειδή είναι με την προστάτιδά της, "ορθόδοξη" Ρωσία. Και είναι με τη Ρωσία επειδή αυτή είναι εχθρός της Τουρκίας.

Ο φιλορωσισμός τους είναι η αιτία που και τα έξι κόμματα είναι αντιευρωπαϊκά στη διεθνή τους γραμμή, παρ' όλο που ορισμένα από την άποψη της οικονομίας είναι υπέρ της Ευρώπης. Γιατί η Ρωσία είναι αντιευρωπαϊκή. Η Ρωσία των Ζιουγκάνοφ -Ζιρινόφσκι, η Ρωσία των 20000 πυρηνικών κεφαλών που νοσταλγεί τη δικτατορία Μπρέζνιεφ και τον τσαρισμό επιδιώκει την παγκόσμια ηγεμονία σε συνεργασία με τους κινέζους φασίστες, σφαγείς της Τιεν Αν Μεν. Αυτή η Ρωσία, που στήριξε τη σέρβικη εθνοκάθαρση στη Βοσνία και το Κόσοβο έχει σαν άμεσο στόχο την κυριαρχία στην Ευρώπη.

Αυτή τη Ρωσία την αγαπάνε ιδιαίτερα οι ψευτοκομμουνιστές του Περισού, οι πρώην κνίτες του ΣΥΝ, οι σοβινιστές του ΔΗΚΚΙ, ο αντιδραστικός κλήρος, οι ακροδεξιοί και οι νεοναζιστές στη χώρα μας. Γι' αυτό οι παλιοί υποταχτικοί των αμερικάνων ιμπεριαλιστών έγιναν ξαφνικά αντιαμερικάνοι και οι βασανιστές της χούντας αγκαλιώστηκαν με μερικά από τα θύματά τους. Είναι η Ρωσία που ενώνει τους ακροδεξιούς με τους αποστάτες της αριστεράς και της δημοκρατίας. Όλοι αυτοί μαζί διαδηλώνουν, μαζί διοργανώνουν ψευτοαπεργιακά τάγματα εφόδου για να καταλάβουν τον κρατικό μηχανισμό στο όνομα τάχα του δικίου του εργάτη, του δημόσιου υπάλληλου και του αγρότη, μαζί σαμποτάρουν τη βιομηχανία και την υποδομή στο όνομα της οικολογίας, μαζί θέλουν να πετάξουν την Ελλάδα έξω από την Ευρώπη για να την κάνουν ένα στρατοκρατικό τριτοκοσμικό υποχείριο του Κρεμλίνου. Όλοι αυτοί αποτελούν το "φαιοκόκκινο μέτωπο".

Απέναντι σ' αυτό το μέτωπο πρέπει να υποστηρίξουμε την Ευρ. Ένωση. Η Ευρώπη είναι αστική, αλλά είναι αστική δημοκρατική, ενώ σαν ένωση ξεχωριστών κρατών που είναι, διαρκώς ξεπερνάει τον εθνικισμό του καθενός από αυτά και απομακρύνει τον πόλεμο.

Δημοκράτες σας καλούμε να καταδικάσετε τα έξι κόμματα και να μην παρασυρθείτε από τον δήθεν ευρωπαϊσμό του ΠΑΣΟΚ ή της ΝΔ, ή πιο πολύ του ΣΥΝ που στην ηγεσία του είναι ρωσόδουλος. Σας καλούμε να ψηφίσετε την ΟΑΚΚΕ για να στηρίξετε πολιτικά το μόνο αδιάλλακτο πόλο αντίστασης στο φαιοκόκκινο μέτωπο, τον πιο συνεπή υποστηρικτή της ευρωπαϊκής, δημοκρατικής και ειρηνικής πορείας της χώρας.

Η ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΣΤΙΓΜΗ ΣΤΟ ΚΟΣΣΟΒΟ

συνέχεια από τη σελ. 1

Αυτό έχει κλείσει. Και αφού έκλεισε, οι Ρώσοι ζητάνε περισσότερα. Ζητάνε συγκεκριμένα από τη Δύση να φτιαχτούν δύο ζώνες στρατιωτικού ελέγχου στο Κόσσοβο. Μια ζώνη υπό τον έλεγχο της Ρωσίας και μια ζώνη υπό τον έλεγχο της Δύσης. Βεβαίως σ' αυτή την πρόταση υπάρχουν παραλλαγές που αφορούν στο ποιες και πόσες στρατιωτικές δυνάμεις, από ποιες και πόσες χώρες θα παραταχθούν στην κάθε ζώνη ή ακόμα και υποζώνη. Όμως το ζητήμα είναι ότι η Ρωσία ζητά ένα δικό της προτεκτοράτο στο κέντρο των Βαλκανίων. Οι δυτικοί δεν δέχονται προς το παρόν το ρώσικο σχέδιο γιατί το θεωρούν, και σωστά, σχέδιο διαμελισμού του Κόσσοβου ή αλλιώς σχέδιο που ευνοεί τη λογική της εθνοκάθαρσης και μάλιστα τη δικαιώνει.

Οι αναγνώστες μας θα θυμούνται ότι το σχέδιο διαμελισμού του Κόσσοβου προβλήθηκε από την πρώτη στιγμή των βομβαρδισμών από τον Πριμακόφ και απορρίφθηκε αμέσως από τους δυτικούς.

Όμως τώρα το συζητάνε. Αυτή τη δουλειά κάνει ο ρωσόδουλος Τάλμποτ με τον Τσερνομίρντιν και τον τουλάχιστον ουδετεριστή, Φιλανδό Αχτισάαρι. Αυτό το ντουέτο Τάλμποτ - Αχτισάαρι προσπαθεί να περάσει στις ΗΠΑ και την Ευρώπη αντίστοιχα τη ρώσικη θέση. Όμως και η Όλμπράιτ και το γαλλογερμανικό μέτωπο αντιδρά επίμονα. Αν κάποια στιγμή αυτό το δεύτερο μέτωπο σπάσει και δαχτεί το ρώσικο σχέδιο θα μιλάμε

για τέλεια βαρβαρότητα στον κόσμο. Ήδη η ελεεινή Όλμπράιτ ήδη έχει παραμεριστεί από το δίδυμο Κλίντον - Τάλμποτ και φαίνεται να υποχωρεί στο ρώσικο σχέδιο.

Ο διαμελισμός του Κόσσοβου σημαίνει βαρβαρότητα γιατί προτείνεται από τη Ρωσία στο όνομα του ότι οι Σέρβοι δεν μπορούν τάχα να αφήσουν τα ιστορικά τους "ορθόδοξα" μνημεία στα χέρια της εχθρικής Δύσης και ότι είναι φυσικό να τα φυλάνει οι "ορθόδοξοι αδελφοί" και οι ίδιοι οι Σέρβοι. Αυτό το τροπάρι με τα "μνημεία" το ακούμε από την πρώτη στιγμή της εθνοκάθαρσης στο Κόσσοβο και σημαίνει μόνο και μόνο την ιδεολογική δικαιολόγηση της καταστροφής του Κόσσοβου, δηλαδή την εξόντωση των Αλβανών, τον διαμελισμό και την κατοχή του μισού από την Σερβία ή καλύτερα τη Ρωσία. Πρόκειται στην πραγματικότητα για αλλαγή συνόρων, και μάλιστα, πιο "επίσημη" και πιο ανοιχτή αλλαγή συνόρων από εκείνη που σηματοδοτούσε ο διαμελισμός της Βοσνίας με τη συνθήκη του Ντέπτον.

Το ίδιο αυτό ζήτημα, δηλαδή του διαμελισμού του Κόσσοβου, εμφανίζεται και στο επίπεδο του ποια θα είναι η πολιτική διοίκηση στο νέο Κόσσοβο μετά από μια συμφωνία Ανατολής - Δύσης. Η Ευρώπη απαιτεί δικό της διοικητικό έλεγχο σε όλο το έδαφος του Κόσσοβου κάτω έστω από τον πολιτικό έλεγχο του ΟΗΕ ή της ΟΑΣΕ. Αυτό το αρνείται η Ρωσία γιατί της χαλάει ουσιαστικά το προαναφερόμενο σχέδιο διαμελισμού.

Αυτή λοιπόν είναι η κεντρική σύγκρουση.

Σε ότι αφορά τώρα τη σύγκρουση Ρωσίας - Σερβίας, αυτή είναι δευτερεύουσα από την ώρα που ο Μιλόσεβιτς έχει δεχτεί το διαμελιστικό σχέδιο του Κρεμλίνου και, κυρίως, την παρουσία του ρώσικου στρατού στο Κόσσοβο. Η κόντρα που κάνει ο Μιλόσεβιτς στους Ρώσους γίνεται έμμεσα με το να υιοθετεί αυτός πολύ αντιδυτικές θέσεις που η Μόσχα προφανώς δεν μπορεί να περάσει στη Δύση. Δηλαδή ο Μιλόσεβιτς ζητάει να μην υπάρχει καθόλου αμερικάνικος - γαλλικός και αγγλικός στρατός στο "δυτικό" τμήμα του Κόσσοβου, δηλαδή ουσιαστικά να μην υπάρχει καθόλου το ΝΑΤΟ σ' αυτό καθώς και να μην αποσυρθούν εντελώς τα σέρβικα στρατεύματα από το βόρειο - το ρωσοσέρβικο - Κόσσοβο.

Αυτές οι απαιτήσεις των σέρβων φασιστών φέρνουν σε δύσκολη θέση τη Ρωσία μόνο ταχτικά και όχι στρατηγικά, αλλά εξηγούν το γιατί αυτή θέλει να ρίξει τον Μιλόσεβιτς.

Όμως ο Μιλόσεβιτς, δηλαδή ο σέρβικος σοβινισμός, απαγορεύεται να χτυπιέται ποτέ ανοιχτά από τη Ρωσία, δηλαδή να φαίνεται ότι χτυπιέται. Η Ρωσία χτυπάει τους σοβινιστές που εξαρτά διπλωματικά πάντα από τα μέσα για να μην φαίνεται η ίδια.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση η Ρωσία καλλιεργεί και υποδαυλίζει, όπως το έκανε πάντα, το περίφημο "δημοκρατικό αντιμιλόσεβιτς κίνημα", κίνημα που είχε πάντα επικεφαλής του, και που τον

ακολουθούσαν στην απελπισία τους και οι αληθινοί ελάχιστοι δημοκράτες της Σερβίας, τον εγγυημένο ρώσο πράκτορα, αρχιναζιστή και αρχιεθνοεκκαθαριστή Βουκ Ντράσκοβιτς. Ο Βουκ Ντράσκοβιτς θα είναι αναμφίβολα εκείνος που οργάνωσε την στάση των εφέδρων φαντάρων και των κατοίκων του Κρούσεβατς ενάντια στον πόλεμο που κάνει η Σερβία στο Κόσσοβο. Η στάση έγινε στις 20 του Μάη με διαδηλώσεις των κατοίκων του Κρούσεβατς και αυθαίρετη και μαζική επιστροφή χιλιάδων εφέδρων του σέρβικου στρατού από το Κόσσοβο στην πόλη καταγωγής τους που είναι το Κρούσεβατς.

Οι στασιαστές όχι μόνο δεν τιμωρήθηκαν από τον στρατηγό Νεμπόσα Πάβκοβιτς, αρχηγό της τρίτης γιουγκοσλαβικής στρατιάς, αλλά αυτός τους διαβεβαίωσε ότι είχαν δικαίωμα οι στρατιώτες να γυρίσουν στα χωριά τους και να φύγουν από τις μονάδες τους αρκεί να παραδίνουν τα όπλα τους. (Μοντ 23-24 Μάη).

Η κατάσταση στο Κρούσεβατς ηρέμησε προφανώς γιατί αργότερα ο Μιλόσεβιτς δεν κάθισε με σταυρωμένα χέρια, όμως το σέρβικο "δημοκρατικό" κίνημα συνεχίζεται με άλλες μορφές. Ο γνωστός καιροσκοπός και εθνικιστής Ντίντζιτς περιφέρεται στη Δύση ζητώντας με κάθε άνεση την πτώση του Μιλόσεβιτς, το ίδιο και ο φιλορώσος Τζουγκάνοβιτς του Μαυροβούνιου, που παριστάνει τον φιλοδυτικό.

Νομίζουμε ότι η τελευταία απόφαση του Διεθνούς Δικαστηρίου για την πρώην Γιουγκοσλαβία να κατηγορήσει τον Μιλόσεβιτς για

εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας έρχεται βασικά να διευκολύνει αυτό το "δημοκρατικό" αντιμιλόσεβιτς κίνημα και να του δώσει διεθνή υπόσταση ώστε να διασπάσει πιο γρήγορα το σέρβικο σοβινισμό και να απομονώσει τον Μιλόσεβιτς.

Η Μοντ της 28 του Μάη γράφει ότι κανείς δυτικός ηγέτης δεν είχε ιδέα για το ότι η νέα Πρόεδρος του Δικαστηρίου αυτού, η σχετικώς άγνωστη ως της εκλογή της Λουίζ Άρμπουρ, ετοίμαζε μια τέτοια απόφαση. Η Ρωσία διαφώνησε βέβαια με αυτή την απόφαση, όπως κάνει πάντα όταν χτυπιέται ο σέρβικος σοβινισμός, αλλά ο εκπρόσωπός της στον ΟΗΕ δήλωσε ότι η κατηγορία "θα μελετηθεί πολύ σοβαρά από τη Μόσχα". Το σίγουρο είναι ότι η απόφαση βολεύει τη Ρωσία.

Ασφαλώς τα πράγματα δεν εξελίσσονται ταχύτατα στη ρώσικη κατεύθυνση, αλλά ο χρόνος είναι δικός της. Δεν έχει παρά να περιμένει.

Οι βομβαρδισμοί δίχως χερσαίες επιχειρήσεις θα αδυνατίσουν το ΝΑΤΟ και θα αποσθάρωσουν πολιτικά τη Δύση, ενώ ταυτόχρονα και ο Μιλόσεβιτς θα λιώνει μέσα στα ερείπια μιας Σερβίας δίχως άλλο μέλλον από το να γίνει ένας τέλειος δορυφόρος του Κρεμλίνου.

Οι καγκεμπίτες δεν έχουν να φοβούνται παρά μόνο ένα δημοκρατικό ρεύμα στην Ευρώπη και τα Βαλκάνια ενάντια στους εθνοεκκαθαριστές. Αλλά αυτό είναι πολύ δύσκολο να γεννηθεί δίχως μια ευρωπαϊκή πολιτική ήττα που θα διέλυε τις αυταπάτες των ευρωπαϊκών σχετικών με την αληθινή φύση της Ρωσίας.

Σημ.: Η Ρωσία πάει τόσο καλά διπλωματικά ώστε καθαίρεσε τον ανατολικό θίασο, δηλαδή την αληθινή Ρωσία (Πριμακόφ) για να βάλει στη θέση του το δυτικό θίασο (Γιέλτσιν, Τσερνομίρντιν, κλπ).

ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Για πρώτη φορά από την έναρξη της εξόδου των εκατοντάδων χιλιάδων Αλβανών από το Κόσσοβο έφθασαν στο μεθοριακό σταθμό της Μιτρόβιτσα νεαροί άντρες πρόσφυγες. Πρόκειται για 1500 άτομα που με έκπληξη τα αντίκρυσαν οι ανθρωπιστικές οργανώσεις.

Ως τώρα έφταναν στα σύνορα μόνο γυναίκες, παιδιά και γέροι. Ποτέ άντρες ανάμεσα στα 16 και τα 60.

Η αιτία είναι γνωστή. Οι άντρες συλλαμβάνονται, χωρίζονται από τους δικούς τους και είτε εκτελούνται, είτε φυλακίζονται και βασανίζονται. Αργότερα θα μάθουμε τι ακριβώς έχουν κάνει στην κόλαση του Κόσσοβου οι εθνοεκκαθαριστές του Μιλόσεβιτς.

Προς το παρόν μιλάνε οι μαρτυρίες των 1500 αυτών προσφύγων που έφτασαν, σύμφωνα με ρεπορτάζ της Monde (27-5-99), τέλεια εξουθενωμένοι "ζόμπι, ισχνοί, με οχρά πρόσωπα, τρεκλίζοντας και πέφτοντας στην άσφαλτο".

Βρίσκονται σύμφωνα με την Ελέν Λεπούαβρ των γιατρών του κόσμου "σε μια τέλεια φυσική και ψυχολογική εξάντληση. Είναι σκοκαρισμένοι. Αυτοί οι άντρες κλαίνε. Τα μάγουλά τους είναι βαθουλωμένα και εξογκωμένα τα μάλα του προσώπου τους. Έχουν σημάδια

από χτυπήματα στη ράχη, στα μπράτσα, τα πόδια και μερικοί έχουν τα χέρια σπασμένα με χτυπήματα από ραβδιά. Ένας άντρας βεβαίωσε ότι μέτρησε 87 χτυπήματα από ραβδισμούς στις φάλαγγες των χεριών του".

Ένας από αυτούς τους βασανισμένους ανθρώπους λέει πως τον πήραν από την οικογένειά του και τον έριξαν σε ένα λεωφορείο μαζί με άλλους, ενώ τα παιδιά και η γυναίκα του, που έκλαιγαν και τον ακολουθούσαν για να μην τον αφήσουν, δάρθηκαν από την αστυνομία. Ο ίδιος (αφού δηλώνει ότι δεν έχει καμία απολύτως σχέση με τον UCK και δεν θέλει, ούτε ήθελε ποτέ την απόσχιση του Κόσσοβου από την Σερβία) διηγείται: " Μόλις φθάσαμε στη φυλακή της Σμερκόβιτσα, έξι χιλιόμετρα από τη Μιτρόβιτσα, μας έριξαν σε ένα κελί. Δεν υπήρχε χώρος να απλώσουμε τα μέλη μας. Για δύο μέρες είμαστε όρθιοι, ή γονατιστοί χωρίς να έχουμε τίποτα να φάμε. Οι φρουροί άνοιξαν μερικές φορές την πόρτα, έβριζαν και χτυπούσαν να μάθουν που ήταν οι στολές και τα όπλα μας του UCK. Την τρίτη μέρα μας έδωσαν λίγο ψωμί και νερό. Οι άνθρωποι διψασμένοι φιλονικούσαν. Την τρίτη μέρα άνοιξαν την πόρτα

για να μας μεταφέρουν σε ένα άλλο κτίριο. Δύο σειρές φρουρών σχημάτιζαν ένα διάδρομο στην αυλή. Μας ανάγκασαν να βγούμε με το κεφάλι σκυφτό, τα χέρια στην πλάτη και μας χτύπαγαν με ραβδιά όταν περνούσαμε ανάμεσά τους. μερικοί από μας πέφτανε καταματωμένοι... Στο νέο κτίριο οι φρουροί μας έλεγαν " άντε γ... τρομοκράτη! Γ...η μάνα σου. Ποιος πυροβολεί τους στρατιώτες του γιουγκοσλαβικού στρατού; Τρομοκράτη!"

Την έβδομη μέρα μας βάλανε σε φορτηγά και μας πήγαν σε ένα σχολείο στη Μιτρόβιτσα. Στο Γυμνάσιο οι αστυνομικοί μας χτυπούσαν με ραβδιά και τους υποκόπανους των όπλων τους. Ύστερα μας έβαλαν σε τάξεις. Υπάλληλοι μας παρουσίασαν ένα ντοκουμέντο που βεβαίωνε ότι είχαμε εργαστεί ενάντια στην εδαφική ακεραιότητα της Γιουγκοσλαβίας, συμμετέχοντας στις επιχειρήσεις του UCK. Έπρεπε να το υπογράψουμε. Αφού διάβασα το ντοκουμέντο προσπάθησα να εξηγήσω ότι δεν είχα πάρει μέρος στον ένοπλο αγώνα και ότι ήταν εύκολο να το βεβαιώσουν αυτό οι σέρβοι γείτονές μου, αφού είμαστε σε απόσταση πενήντα μέτρων από το σπίτι μου. Οι υπάλληλοι κορόϊδευσαν. Οι αστυνομικοί με

χτυπούσαν. Δεν μπορούσα πια να αντέξω τα χτυπήματα και υπόγραψα το κείμενο. Μετά την υπογραφή συνέχισαν να με χτυπάνε και μετά πιο δυνατά όταν γύρισα στη φυλακή.

Την επόμενη μέρα μας έβαλαν στα λεωφορεία και μας οδήγησαν στο Τουρ, έξι χιλιόμετρα από τη Μόρινα. Μας είπαν να βαδίσουμε ως τα σύνορα. Οι αστυνομικοί γελούσαν και έλεγαν " καλό ταξίδι στην Αλβανία". Ένας από τους πρόσφυγες διαπιστώνει:

"Στην αρχή σκεφτόμουν ότι οι βομβαρδισμοί θα αναγκάσουν το Μιλόσεβιτς να δεχτεί μια διπλωματική λύση. Σήμερα διαπιστώνω ότι αύξησαν τον πόνο των Κοσσοβάρων, τα βασανιστήρια, τις δολοφονίες και τους εκτοπισμούς".

Είναι σίγουρο ότι στο τέλος με την αισχρή, υπέρ του σέρβικου φασισμού και της Ρωσίας, πολιτική του "βομβαρδισμοί χωρίς χερσαία επέμβαση" οι χοντρόπετσοι και τυφλοί δυτικοί θα χάσουν όχι μόνο τα "ορθόδοξα" Βαλκάνια αλλά τους αλβανούς.

* Η ύπατη αρμοστής του ΟΗΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα Μαίρη Ρόμπινσον δήλωσε στις 13 του Μάη ότι "απέναντι στις τρομακτικές παραβιάσεις των ανθρωπίνων

δικαιωμάτων στο Κόσσοβο... αν πρέπει να υπάρξει στρατιωτική εκστρατεία με ανθρωπιστικούς στόχους πρέπει να είναι μια εκστρατεία ενάντια σε ακριβείς στρατιωτικούς στόχους... Εκτιμώ ότι θα έπρεπε να είμαστε έτοιμοι να πληρώσουμε αυτή την τιμή χρησιμοποιώντας στρατιωτικές δυνάμεις (εν. χερσαίες)".

Είναι φανερό πια ότι οι βομβαρδισμοί όχι μόνο χτυπάνε στόχους που πολιτικά δουλεύουν υπέρ των φασιστών, αλλά είναι και εντελώς ακατάλληλοι για να σταματήσουν την γιγαντιαία εθνοεκκαθαριστική επιχείρηση στο Κόσσοβο.

Οι σοσιαλφασίστες κάνουν πολλή φασαρία με το δήθεν πνεύμα υποταγής της Ενωμένης Ευρώπης στις ΗΠΑ και το ΝΑΤΟ στο ζήτημα των βομβαρδισμών. Κρύβουν ότι όλοι οι ευρωπαϊκοί λαοί, ανεξάρτητα από τις σχέσεις τους με το ΝΑΤΟ καταδικάζουν κύρια την εθνοκάθαρση και από άποψη αρχής είναι υπέρ της διεθνούς βίας ενάντια στη Σερβία. Γι αυτό υποστηρίζουν τους βομβαρδισμούς. Αυτό συμβαίνει και στις κλασσικές ουδετερόφιλες χώρες, την Σουηδία και την Φιλανδία. Σύμφωνα με την Monde της 18-5-99 και στις δύο αυτές βόρειες χώρες " μια πλειοψηφία του πληθυσμού θεωρεί ότι οι βομβαρδισμοί είναι δικαιολογημένοι"

